

KOMMUNISTISK POLITIK

Ungdomshuset set fra demonstrationen 16. december. Foto: HG, DKU

Nr. 24

10. årg.

2006

23. december -

8. januar

Støttepris 12 kr.

TEMA: UNGDOMSHUSET BLIR! OG APKS 3. KONGRES

- Fronterne trukket op s. 2 ● EU's nye horisonter s. 3 ● Ungdomshuset Blir! s. 4 ●
- Situationen set fra Ungeren s. 7 ● Holdningsændring, Hjort Frederiksen? s. 10 ●
- Tålmodighed og arrogance s. 11 ● APKs 3. kongres s. 12 ●
- APK og dets opgaver s. 14 ● Om klassekampens opgaver s. 16 ●
- Arven efter Pinochet må slettes s. 19 ● Protest mod terrorkrig s. 20 ●
- 'Brecht op af badevandet s. 21 ● Debat s. 22 ● Velfærd til alle s. 24

Fronterne trukket op

Vi står ved indgangen til et nyt år, og situationen omkring Ungeren på Nørrebro ser ud til at være et varsel om det generelle billede af 2007: Det trækker op til storm, til nye store klassekampe.

Fronterne er trukket skarpt op mellem tilhængere og støtter af 'Faderhuset' og tilhængere og støtter af Ungdomshuset. Den fond, som forsøgte at (tilbagekøbe) Jagtvej 69 fra den fascistiske sekt, har opgivet at gøre mere.

Det skete efter en overlagt politiprovokation den 16. september satte Nørrebro i brand og førte til det største forsøg på massefængsling siden interneringen af danske kommunister i dagene efter Hitlers overfald på Sovjetunionen.

Fra da af skiltes vandene. Som tilhængere og støtter af 'Faderhuset' har vi regeringen, flertallet af partierne i folketinget, flertallet i den københavnske borgerrepræsentation, overborgmester Bjerregaard indbefattet, SFs formand Villy Søvnald, politiet, hæren, efterretnings-tjenesterne, hovedparten af medierne samt alle landets fascistiske og sorte reaktionære. Med én mund erklærer de: 'Nu skal de unge flytte'; 'Det er deres (eget) ansvar'; 'Respekt for ejendomsretten'; 'Vi lever i et retssamfund'; 'Ballademagere!'.

På den anden side står ikke bare Ungdomshusets brugere, men det store flertal af unge i København og resten af landet; der står forældre, kunstnere, et væld af progressive kræfter; det meste af Nørrebro. Vi siger: 'Det er de unges hus, kommunen gav det til dem'; 'Politikerne begik løftebrud og en veloverlagt dumhed, da de solgte det billigt til en provokatørsekt'; 'Politikerne har skabt situationen: de må løse den'; 'De har allerede blod på hænderne og vil få mere endnu'; o.s.v.

For den borgerlige reaktion er det et ideologisk felttog. Den ser frem til at Ungdomshuset ryddes: På knæ for ejendomsretten! Kys kniplen! Det er de samme borgerlige, som altid finder en vej udenom, når en domstolsafgørelse går pengemagten imod. Den kan altid bøjes, når det gælder A.P. Møller-Mærsk's interesser. En højesteretskendelse afgjorde, at Bilka i Vejle, ejet af Møllers Dansk Supermarked, var ulovligt opført, for stort, og skulle ned. Det står der endnu. Man lavede såmænd bare en lovændring. Respekt for den private ejendomsret er noget, der påtvinges dem, der ikke ejer. 'Retssam-

fundet' tilsidesættes, når det passer magthaverne.

Hvis man ville sikre Ungdomshuset, som er billigt i drift og yder en god kulturel og social indsats, kunne man bare gøre det. Ritt Bjerregård og det såkaldte røde flertal i den københavnske Borgerrepræsentation inklusive.

Det er en kendsgerning, at de ikke vil – og at de har valgt konfrontationen.

Den uhyrlige politiprovokation den 16. december var planlagt længe forinden. Selv løgnehistorierne, medierne diskede op med, var konstruerede på forhånd. Det hed sig f.eks. at politiet opløste en 'uanset demonstration'. At demonstrationen ville finde sted den dag og den tid var offentliggjort over det hele; og politiet havde brugt dage på at skrabe et overvældende antal betjente sammen fra hele landet. Ville man

have haft en fredelig demonstration, kunne man bare have ladet de unge spadserere til Christiania. Det meste, der var sket, var at noget fyrværkeri, var blevet knaldet af. På forhånd havde man besluttet sig til at opløse den, inden den kom i gang. Overtrædelse af maskeforbudet var et simpelt påskud. Politiet ville med det provokatoriske angreb skabe en kaotisk situation på Nørrebro, som skulle flytte sympatien fra de

unge til lov-og-ordens partiet. Samtidig kunne man afholde en generalprøve på det endelige slag om Ungdomshuset efter nytår, registrere 'den hårde kerne' og fængsle eller deportere udenlandske sympatisører (103 blev deporteret fra landet).

Politiprovokationer; brug af tåregas, knipler, biler som våben; masseanholdelser af folk, som intet har gjort; forsøg på at fængsle hundredvis af mennesker, som intet har gjort og man ingen beviser har imod: Det ligner politistatsmetoder, og det er lige præcis hvad det er.

Hvad der sker efter nytår er grimt at tænke på. Den rå magt vil tale igen; de riges købte lejetropper vil træde i funktion; jungleloven og 'den stærkes ret' skal sejre.

2006 viste at modstanden mod den sorte reaktion, dens krige og nyliberale felttog lever og vokser.

Tager de Ungeren, tager stormen dem!

Ungdomshuset blir!

Redaktionen 19. december 2006

**KOMMUNISTISK
POLITIK**

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Redaktion og abonnement

Onsdag og torsdag
15.30 - 17.30

Ansvarshavende redaktør:

Klaus Riis

**KP's hjemmeside/
Netavisen:**

www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:

www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (13 nr.) 280 kr.

År (26 nr.) 480 kr.

Institutioner

½ år 360 kr. - 1 år 640 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 29.12.06

EU's nye horisonter

Der er et skift på vej i den Europæiske Union. Den dybe krise i den europæiske politiske elite – skabt af økonomisk krise, masseprotesterne og en aggressiv amerikansk imperialisme – er for en kort tid overvundet. Det kommende formandsland, Tyskland, har erklæret, at det vil bruge pusterummet til at få vedtaget unions-forfatningen i en eller anden form. Kansler Angela Merkel går simpelthen efter den oprindelige tidsplan med en ratificering inden sommeren 2009.

Nu er det ikke altid, man kan tage politikerne på ordet, men der er en række andre omstændigheder, som også peger i retning af et EU, der er klar til revanche mod befolkningernes frække nej.

Servicedirektivet er blevet vedtaget, EU's lovgivning om kemikalier er vedtaget, de næste fem års budgetramme er vedtaget. Iran vil skifte den internationale valuta fra dollar til euro. Eurozonens gennemsnitlige vækstprocent forudses at blive 2,6 procent for hele 2006, det højeste niveau i de sidste seks år.

Udvidelsen 1. januar med de to østeuropæiske lande Bulgarien og Rumænien afslutter den store mundfuld af de tidligere østbloklande. EU's østgrænse når nu med sine 27 medlemslande til Sortehavet. Topmødet 14.-15. december 2006 lukkede reelt ned for optagelsesforhandlingerne med Tyrkiet, mens døren til de resterende Balkanlande holdes på klem. England står tilbage som eneste store medlem, der helhjerteret støtter Tyrkiets medlemskab.

Kontrollen afskaffes ved de indre grænser til de nye medlemslande fra december 2007 og senest i marts 2008. I samme ombæring kommer alle med på Schengen-informationssystemet.

Begrebet unionsborgerskab blev lanceret tilbage i 1992 og er en central del af den nye forfatningstraktat med det særlige charter om grundlæggende rettigheder. Dette begreb skal nu genlanceres i propagandaen fra EU med særlig fokus på rettigheder, der følger af unionsborgerskabet. EU har altid haft en forkærlighed for domstolsafgørelser, og manøvren med et unionsbor-

gerskab er lige nøjagtig at propagandere den idé, at EU's domstole er den sidste instans og står over den nationale højesteret.

Topmødet bemærkede med stolthed, at EU tiltrækker arbejdskraft fra Kina til Ecuador. 'Tiltrækningskraft' siger selvfølgelig lige så meget om problemer med arbejdsløshed i resten af verden, men EU forklarer migration som en naturlig og sund ting.

Med topmødet kom EU et stort skridt videre i retning af fælles lovgivning om regulering af indvandringen, på basis af to hovedretninger, som kommissionen formulerer:

KOMMENTAR

"Samtidig får EU behov for migranter for at sikre arbejdsmarkedernes bæredygtighed på baggrund af den demografiske udvikling. EU må konkurrere med andre dele af verden og har brug for migranter med de nødvendige kvalifikationer."

Altså, der skal lukkes et tilpas antal unge ufaglærte ind til at øge udbudet af arbejdskraft i produktionen, og de skal sendes hjem uden pension. Til gengæld skal mulighederne åbnes for folk med uddannelse. Eller sagt på en anden måde: EU har en politik, der skal sikre, at de arbejdsdygtige og de uddannede ikke har lyst til at blive hjemme – de fattige piskes, og de rige bespises. Et særligt hjørne af denne politik er EU's direkte indblanding i afrikanske landes indre anliggender *"hen imod et strategisk partnerskab"*.

Der gøres en dyd ud af, hvordan EU spillede en hovedrolle i gennemfø-

relsen af det FN overvågede valg i DR Congo. Den militære side er heller ikke glemt. Langs den europæiske sydgrænse, dvs. Middelhavet, har unionen lagt sidste hånd på en fælles kystbevogtning.

Men hvad laver EU så i Afghanistan? EU har fra starten været med til at blåstemple *"krigen mod terror"*, og EU-pengekassen er flink til at støtte såkaldt civile genopbygningsprogrammer i f.eks. Afghanistan. Upåagtet at landet er besat og den midlertidige regering knap nok kontrollerer hovedstaden. Men for den lille og mere og mere trængte koalition af Bush, Blair og Fogh er det ikke nok at sende penge og lukke øjnene. EU og NATO-partnerne deltager i slagtehuset som nødvendig aflastning for det trængte amerikanske militær.

"Statsminister Anders Fogh brugte topmødet til at opfordre til, at lande som Tyskland, Frankrig, Spanien og Italien fremover skal udvise større solidaritet og levere de nødvendige tropper til de hårde kampe i Sydafghanistan. Det har vakt stigende vrede, at en lille gruppe lande, herunder Danmark, sætter soldaters liv på spil i den farlige sydlige del af landet, mens andre NATO-lande lægger bånd og forbehold på de tropper, der sendes ud," sagde statsministeren ifølge JP.

Frankrig brugte til gengæld topmødet som anledningen til at trække 200 elitesoldater tilbage fra Afghanistan. Frankrig har i alt 2.000 soldater udstationeret i Afghanistan.

Den manglende opmærksomhed på EU's uendelige strøm af direktiver og reaktionære tiltag har sat sig sine spor i den danske offentlighed. I meningsmålingerne er Danmark blevet mere positiv for medlemskab end gennemsnittet – 61 % i Danmark mod 53 % samlet set. På det mere diffuse spørgsmål, om *"tingene går i den rigtige retning i EU"*, svarer 33 % ja mod 36 % i Danmark.

Alle omstændigheder tyder lige nu på hårdt arbejde for modstanden mod EU.

-fsk

Ansvar for Ungerne-konfrontationen ligger hos politikere, politiet og fascistiske fundamentalister

Af Kommunistisk Politik

Med søvngængeragtig sikkerhed har situationen omkring Ungdomshuset, Jagtvej 69, bevæget sig hen mod en større konfrontation mellem politiet, som ejendomsrettens væbnede hånd og det fundamentalistisk fascistiske Faderhus' blinde redskab.

Konfrontationen kom lørdag den 16. december, da en uanmeldt, men kraftigt annonceret demonstration blev stoppet af politiet kort efter, at den var startet i umiddelbar nærhed af Ungdomshuset.

Politiet anvendte tåregas og hunde, kørte ifølge øjenvidner demonstranter over og foretog omfattende massean-

holdelser. Ifølge de seneste tal fra politiet blev 273 sat i arresten. 213 blev krævet fængslet, og danskerne blev fremstillet i grundlovsforhør søndag.

- Det er en meget stor fremstilling. Formentlig den største i efterkrigstiden, muligvis med undtagelse af fremstillingerne efter demonstrationerne mod Verdensbanken i København i foråret 1970, siger præsidenten for Københavns Byret, Søren Axelsen, til Politiken.

Angiveligt er fire betjente og to demonstranter hospitalsindlagt.

At anholdelserne skete i flæng og også gik ud over totalt 'passive' tilstedeværende, fremgår af den kendsgerning, at politiet anholdt en kvindelig journalist fra TV2 News. Med undtagelse af tre personer blev samtlige danske anholdte løsladt i løbet af søndagen. Der var ikke

skygge af bevis for lovovertrædelser mod det enorme flertal af de arresterede, og dommerne, der præsiderede over fem simultane retssale, måtte lade dem gå fri. 103 tilbageholdte udenlandske statsborgere blev deporteret den 19. december - også uden at kunne fængsles.

Beskidt historie bag salget af Ungerne

I 1982 overdrog Københavns Kommune brugsretten til Ungdomshuset til den daværende rebelske ungdom. Aftalen gik på, at kunne Jagtvej 69 på et senere tidspunkt ikke længere fungere som Ungdomshus, skulle der stilles et andet sted til de unges rådighed.

Men i 2000 solgtes Ungdomshuset til den rabiate fundamentalistiske og fascistiske sekt Faderhuset via dækorganisationen Human A/S for to en halv million kroner. Siden da har sekten og dens leder Ruth Evensen søgt en voldelig konfrontation med de unge brugere af huset, støttet af fænomener som Moses Hansen, de sorte præstefætre i Dansk Folkeparti og resten af den øvrige formørkede reaktion.

Forslaget om at sælge Ungdomshuset til Human A/S og Inger Loft blev vedtaget med 38 stemmer for (Socialdemokraterne, Venstre, Dansk Folke-

parti, Konservative, Radikale, Fælles Kurs og Centrumdemokraterne) og 15 imod (Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Solidarisk Alternativ).

Under debatten om slaget, der foregik på et lukket møde i Borgerrepræsentationen, erklærede overborgmester Jens Kramer-Mikkelsen (S):

- Jeg har talt med den pågældende advokat, der står bag Human A/S, og det er mit indtryk, at det er et meget ideelt tænkende menneske, som står bag. Umiddelbart er det hensigten at skabe et rum for unge mennesker på Nørrebro og etablere det i dialog med dem, der er brugere på nuværende tidspunkt.

Kulturborgmester Thustrup Hansen (K) sagde:

- Vi skal tage stilling til salg af en ejendom, som vi sælger meget billigt, men vi sælger altså også et problem.

Det har ikke været lykkeligt i kommunalt regi at have Ungdomshuset, og det er da en chance, at det nu kommer i privat regi.

Lars Hutters fra Solidarisk Alternativ ramte det præcist, da han erklærede:

- Jeg er godt klar over, at der findes politikere herinde, der mener, at når der er stemt, og man har solgt Ungdomshuset på Jagtvej, så er problemet løst. Jeg kan godt give den prognose, at der bliver adskillige overraskelser, hvis det er det, man mener.

Sådan render man let og elegant fra løfterne til de unge. Man solgte rigtig billigt - til Human A/S, som fik det under falske forudsætninger, som den daværende overborgmester tilsyneladende købte rådt.

Hele miseren af i dag skyldes disse politikeres åbenlyse svigt og løftebrud, som fastholdes og forsvares af den samme alliance i dag.

På march med den store demo 14. december

Udsættelse - og konfrontation

Den 14. december var sat som den skæringsdato, hvor de unge skulle være ude af Ungdomshuset og det skulle overdrages til de kristne fascister. Ved midnat stod Annisette og Savage Rose på scenen til støtte for Ungeren – som de gjorde det for 22 år siden, da Ungdomshuset blev til. Og senere på dagen gennemførtes en stor stjernedemonstration med tre udgangspunktere, som trak over 5.000 til og samledes på Rådhuspladsen i protest mod de københavnske lokalpolitikeres afvisning af at finde en løsning på situationen, der kan sikre Ungeren.

Efter henstilling fra politiet har en dommer udsat rydningen af huset til efter nytår. Begrundelsen var, at der ville blive for meget ballade op til jul, og at ingen politifolk i landet ville kunne fejre højtiden i familiens skød, fordi bevogtningsopgaven af Jagtvej 69 vil blive enorm og enormt kostbar.

Dette gav en frist til at finde en løsning, også efter at lederen af den fascistiske fundamentalistsekt Ruth Evensen har afvist at tilbagesælge huset til en grov overpris.

Det har i månedsvis været kendt, at Ungdomshuset forberedte sig på en konfrontation fra den 14. december og har appelleret til venner fra Europa om at støtte huset, også ved at tage del i forsvaret mod et angreb fra politiet. Det har også været kendt, at der planlagdes en stor og bred støttedemonstration den 14. december og en anden for aktivister lørdag den 16. december, som skulle signalere, at de unge mener det alvorligt med at forsvare sig mod et politiangreb på huset.

Efter konfrontationen og masseanholdelserne lørdag står det klart, at politiet bevidst valgte at slå til mod aktivistdemonstrationen, som samlede over 1.000 deltagere. Hensigten var i første omgang at isolere 'den hårde kerne' og gennem de omfattende anholdelser af den og af udenlandske sympatisører gøre det lettere at indtage huset efter nytår.

Politiet kunne have valgt at se gennem fingre med overtrædelsen af maskeringsforbuddet og ladet demonstrationen passere fredeligt igennem byen til Christiania som planlagt. Det valgte i stedet konfrontationen umiddelbart efter, at demonstrationen var startet, og brugte mængder af civilklædte urostrømere til at ophidse situationen, fordi det var vigtigt at få det til at se ud, som om det var de unge, der provokerede et angreb.

Det var det ikke. Det var politiet – utvivlsomt i tæt samarbejde med en række andre involverede, herunder en række uansvarlige politikere.

Ekstra Bladet beskriver det sådan i sin reportage:

"Til at begynde med var politiet usynlige. Det skulle dog kun vare kort tid, da hollændervogne kom ræsende fra begge sider af Jagtvej. Alle blev spærret inde. Mænd, kvinder, børn og hunde.

Og så brød krigen ud."

Ingen politiker har været ude at fordomme, at politiet provokerede de unge, at demonstranter kørtes over, at de blev gjort omfattende brug af tåregas og andre brutale magtmidler mod den københavnske ungdom. Ingen har protesteret mod de mest omfattende fængslinger i mere end 30 år. Tværtimod roses politiet for 'moderation', og ansvaret for sammenstødene lægges ensidigt på de unge, der som reaktion på politiets angreb kastede med brosten og maling mod betjentene, antændte bål i gaderne i kvarteret, hvor også en del butiksruder blev smadret.

Gidsler for en fascistisk sekt

En stor del af københavnernes, folk på Nørrebro og kunstnere og andet godfolk har i massevis bakket op om Ung-

domshuset og dets aktiviteter og sluttet sig til støttebevægelsen for at redde det.

Men trods gentagne forhøjede tilbud fra en fond, der blev oprettet for at undgå en konfrontation, har 'Faderhuset' konsekvent afvist at sælge.

Det er oplagt, at formålet er provokation og konfrontation, en fascistisk 'værdikamp' rettet mod de unge og deres kultur, som har udviklet Ungdomshuset til en vigtig rugekasse for progressiv musik og kultur.

Ikke bare Ungdomshuset og Nørrebro er blevet gidsler for sekten, København og hele landet er blevet det.

'Vi forhandler ikke med terrorister!', erklærede sektleder Ruth Evensen i sikker forvisning om, at hendes fine handel også garanterer hende et politikorps, der er parat til at bruge magt i stor målestok for at smide de unge ud af huset, og at der vil blive ofret millioner af kroner for at sikre hendes såkaldte 'ejendomsret'.

Uanset om Ruth Evensen med politiets knipler og tåregas kan få de unge ud af huset på Jagtvej, kan det garanteres, at hun ikke vil få en base på Nørrebro. Hendes sekt er forhadet og totalt isoleret. Hardcore nazister i Aalborg blev for nogle år siden fordrevet af syngende antifascister. En tilværelse på Nørrebro vil blive meget sur for fru Evensen og hendes flok, om den så er nok så meget fundamentalistisk hardcore.

Feje politikere vasker hænder i blod

Med Enhedslisten som forsagt undtagelse står regeringspartierne og oppositionen igen skulder ved skulder mod de unge og for den fascistiske fundamentalistiske sekt. De vasker bogstavelig talt hænder i blod.

- De nuværende brugere af Jagtvej 69 kæmper øjensynlig ikke bare for et hus, men åbenbart også imod de grundlæggende principper, hvorpå vores samfund er opbygget, nemlig lighed for loven og den private ejendomsret. Den kamp føres med en hel by som gidsler i et massivt voldsorgie. Det findes der ingen undskyldninger for og ingen

politisk løsning på, siger Martin Geertsen, regeringspartiet Venstres leder i Københavns borgerrepræsentation.

Ruth Evensens og regeringens støttemparti Dansk Folkeparti havde forinden og lynhurtigt været ude med en erklæring om, at konfrontationen var 'de unges ansvar'.

Jacob Næsager og Rasmus Jarlov, konservative suppleanter til Borgerrepræsentation, er begejstrede:

- Vi er glade for at se, at politiet har slået hårdt ned. Samfundet må beskytte sig selv og stå fast på, at politiet har monopol på magtanvendelse. Denne magtanvendelse har aldrig været mere berettiget end i dag. De autonome er fuldstændigt blottet for hensyn til liv og ejendom. Det er ikke mennesker, som der kan forhandles med eller gives lang snor til.

Ritt Bjerregård i Kramers fodspor

- Det, der skete i går, kan kun beskrives som bølgeoptøjer ... og det er uacceptabelt, siger den socialdemokratiske overborgmester Ritt Bjerregaard, fhv. minister og tidligere EU-kommissær, til Politiken. Ifølge Ritt Bjerregaard skal de unge bare flytte, så den kristne, fascistiske fundamentalistiske sekt kan få huset. Så kan fonden med pengene købe et andet hus til de unge, mener hun. Der kommer ikke en politisk løsning.

- Der er ikke et flertal i borgerrepræsentationen, der mener, det er vores opgave at sikre specielt denne gruppe unge et hus. Problemet er jo ikke, at der ikke er penge. Problemet er, at de unge af helt uforståelige årsager har bidt sig fast i det hus.

Måske Ritt Bjerregaard har opholdt sig for længe på Christiansborg og som kommissær i Bruxelles til at vide, hvad der er foregået på Nørrebro. Ungdomshuset viderefører i en ny tid de fine traditioner, som Jagtvej 69 blev lavet til, som et Folkets Hus, en ramme om arbejderbevægelsen og dens politiske, kulturelle og sociale aktiviteter på Nørrebro.

Endnu mere grotesk bliver det, at Ritt Bjerregaard fuldstændig løber fra den aftale med de unge, som hendes forgænger som overborgmester Jens Kramer Mikkelsen underskrev i 1982, hvor kommunen garanterede et ungdomshus.

Mere end 5000 til 'Ungeren Blir' demo, Rådhuspladsen 14. december

S og SF: Hånd i blodig hånd

- Al sympati for de unge er væk, erklærer socialdemokraternes retspolitiske ordfører, Morten Bødskov. Han mener, at de unge nu må tage til efterretning, at tre retsinstanter har afgjort, at Ungdomshuset retmæssigt tilhører frikirken Faderhuset. - Danmark er en retsstat, og det er en hel fundamental del af samfundet. Det har de unge at rette sig efter. Vi appellerer nu til, at de besinder sig. I dag (lørdag) var en katastrofal generalprøve på, hvad der kan ske, når politiet rydder huset, siger Bødskov.

Og som rosinen i Evensens pølseende optrådte SF's formand Villy Søvndal og hans partifælle fra borgerrepræsentationen Nina Thomsen forrest på slap line med følgende svada:

- Nørrebroerne skal ikke være gidsler. Butiksindehaverne skal ikke være gidsler. Det er helt, helt uacceptabelt, hvad vi nu ser fra Nørrebro. Når skoler og daginstitutioner må lave beredskabsplaner for børn og forældre, så har Ungdomshusets brugere for længst overtrukket kreditten. Det her kan ikke undskyldes. Hærværk og vold mod bydelen og mod betjente er helt uacceptabelt.

Og sådan bliver de ved med at fralægge sig ansvaret og lægge det over på de unge selv, der fredeligt gennem nogle og tyve år har skabt kultur og liv med Ungdomshuset som ramme. De frikender hinanden for forræderi, bedrag, svigt og økonomisk ødselhed

med borgernes penge. De vasker hænderne i de nuværende sårede eller fremtidigt dræbte unges blod.

De ansvarlige for Ungeren-konfrontationen er de uansvarlige politikere, et provokatorisk politi og den fascistiske kristne sekt, der har en domstols ord for at have 'ejendomsretten' til Jagtvej 69, men derfor ikke har den fjerneste ret eller adkomst til den.

At socialdemokraterne og SF går hånd i hånd med de reaktionære regeringspartier og religiøse ballademagere, er nyttigt at fatte. Bare synet af ministertaburetter gør løfter og påståede principper til løgn.

Selvom alle, der altid har været mod Ungdomshuset, åbent eller skjult, nu erklærer, at det har mistet al sympati, er det simpelthen løgn. Sympatien er ufornudsket – og den er bred.

Der er endnu tid til at finde en politisk løsning, selvom Ritt Bjerregaard er fej nok til at overlade det til politiet og de unge selv.

Ikke meget tyder på, at der kan etableres noget, der ligner en løsning. Lørdag den 16. december er således en forsmag på, hvad der er i vente.

Tak for det, løgnagtige og feje politikere, tak for det løgnagtige og brutale politi, der bevidst skabte konfrontationen.

Ruth Evensen vil have jer med i sine bønner.

Situationen set fra Ungeren

Pressemeddelelser og udtalelser fra Ungdomshuset og støtter. Den der kun følger slaget om Ungeren gennem de borgerlige mediers propaganda vil aldrig kunne forstå hvad der sker.

“Vi er harmdirrende vrede”

*Pressemeddelelse fra Ungdomshuset
15. december 2006*

I går besluttede politikerne at sende et meget klart signal til Ungdomshusets mange brugere og støtter: I kan rende og hoppe, sagde de og stemte imod ethvert initiativ, der måske kunnet have banet vej for løsning af konflikten.

Med deres stemmer sagde de ikke bare nej til at løse konflikten – de sagde også nej til overhovedet at prøve. Det har gjort os harmdirrende vrede.

Når politikerne nu går på juleferie, er der ingen tvivl om, at planen i seks år har været, at Ungdomshuset skal lukkes – uanset behov eller popularitet. Når nu politikerne fik huset solgt til familien Evensen, er det blevet ufatteligt nemt at læne sig tilbage og sige, at når ”Faderhuset ikke vil, så er der jo ikke noget at gøre”.

I over seks år har vi protesteret mod salget af Ungdomshuset. Vi har afsøgt alle muligheder for at finde en politisk løsning. Og vi har været klar til at indgå kompromiser. Vi har været klar til at acceptere en fondsløsning, hvilket reelt er en privatisering af Ungdomshuset og en grundlæggende forkert frigørelse af politikerne fra deres ansvar for byens unge. Det har vi gjort, fordi Ungdomshusets bevarelse er vigtigere end det politiske ansvar.

Med en politikertypisk arrogance har de sagt, at vi må benytte kommunens andre kulturtilbud. I 24 år har vi drevet et kulturhus og spillested, der høster international anerkendelse.

Forventer de, at vi nu skal spille badminton i stedet?

“Anhold i flæng!” - kampklædt politi stoppede Ungeren demoen den 16. december fra Jagtvej til Christiania næsten før den gik i gang

Ungereens piratradio sender hele døgnet

*Pressemeddelelse fra Ungdomshusets
piratradio 15. december 2006*

Dette er en pressemeddelelse for at informere om, at Ungdomshuset er begyndt at sende piratradio på FM-båndet. Vi sender på 101,8 MHz, og det vil vi blive ved med, til de kommer og slukker for os. Vi har taget radiobølgerne for at give københavnere en idé om, hvilken slags musik der spilles i Ungdomshuset, og også for at informere om Ungdomshusets situation. Vi bruger også kanalen til pressemeddelelser, interviews, og senere i aften vil der være pressemøde, hvor man kan ringe ind og stille spørgsmål.

Vi vil kort sagt bruge kanalen de næste mange, mange uger, hvor huset er besat, til at informere om, hvad der foregår i huset, hvad der sker på gaden, og simpelthen spille musik, der ikke bliver spillet på de gængse kanaler.

Ungdomshusets piratradio startede med at sende d. 14. december kl. 18 og har nu været i luften i 24 timer. Dermed har vi slået en anden piratradio-rekord i Danmark, nemlig Rutanas piratradio, der nåede at sende i 20 timer. Den rekord har vi slået, og vi vil fortsætte med at sende, fordi det gør vi bare. Vi er klar over, at senderen er ulovlig, men vi føler, at i denne situation har folk i København brug for at få informationer direkte fra kilden.

*Med venlig hilsen
Ungdomshusets piratradio*

Korrektion fra redaktionen af Kommunistisk Politik:

I forbindelse med besættelsen af slumstormerkollektivet Jægergården (Jægersborggade 3, 2200 Kbh. N) i 1970-71 etableredes den første 'piratsender' fra et besat hus. Den fungerede i mere end 14 dage, indtil huset blev stormet af et politi, der havde fået bygget specialudstyr til at storme et særdeles godt barrikaderet hus.

Det blev angrebet en meget tidlig morgen – og radioen var ikke i stand til som planlagt at mobilisere aktivister fra hele byen. Beboerne forsvarede sig først og fremmest med malerbomber.

Ved den lejlighed varetægtsfængsledes en snes slumstormere i et par uger. De blev løsladt efter omfattende protestdemonstrationer mod fængslingerne.

Vi har kun Ungdomshuset at miste ...

*Pressemeddelelse fra Ungdomshuset
16. december 2006 22.50*

I nat er politikere helt op på folketingsniveau ved at falde over hinanden for at tage afstand fra begivenhederne på Nørrebro.

I den forbindelse spørger de, hvordan vi forventer, at politikerne skal få forståelse for vores sag, når demonstranter fra Ungdomshuset ender i konfrontation med politiet. Det kan vi kun trække på smilebåndet af. I seks år har vi afsøgt alle veje for at finde en politisk løsning, uden at politikerne har vil-

Fra starten ved Ungdomshuset

let lytte til os. I seks år har de fastholdt, at problematikken omkring Ungdomshuset har skullet løses af politiet.

De har skåret det ud i pap, at de aldrig vil handle i denne konflikt.

Tv-mediernes som politiets mikrofonholdere

Pressemeddelelse fra nogle deltagere i demonstrationen for Ungdomshuset 16. december 2006 22.51

Vi er nogle, som netop er vendt hjem efter at have deltaget i lørdagens demonstration i solidaritet med Ungdomshuset. Da vi så tv-mediernes dækning af begivenhederne, måtte vi konstatere, at politiets og de fleste journalisters udtalelser på ingen måde refererer til de faktiske begivenheder. Derudover blev vi præsenteret for en række såkaldte "øjenvidner", som efter deres udsagn om "skrækslagne politifolk" at dømme må formodes at være forudindtaget imod Ungdomshuset.

Vi er derimod reelle øjenvidner, for vi var på Jagtvej i aftes og måtte fastslå, at det helt entydigt var politiet, som med en uhyrlig brutal fremfærd klart og tydeligt fremprovokerede denne konfrontation. Demonstrationen fik slet ikke lov til at bevæge sig af sted. I stedet blev vi spærret inde af politivogne foran os og bagved os. Demonstranterne stod og overvejede, hvad der nu ville ske. Så fyrede politiet med tåregas, og hollændervognene kørte fremad mod os.

Mens politiet isolerede og startede

masseanholdelse af den forreste del af demonstrationen, angreb politiet den del af demonstrationen, som befandt sig omkring Jagtvej/Jægersborggade.

Vi oplevede, at politiet råbende og skrigende gik helt amok med deres knippelslag og sparkede folk ned. Vi kunne ikke undvige. Mange skrækslagne og panikslagne unge, der ville gå deres vej, fik som svar brutale knippelslag i hoved og ansigt. Når de faldt eller forsøgte at komme væk – hvad der var svært, fordi politiet blokerede alle veje – fik de knippelslag på ryggen og i baghovedet. Resultatet var mange sårede på demonstranternes side.

Ikke et ord om dette i journalisterne reportager!

Uden grund for politiet frem med en uhyrlig brutalitet, som om de var på stoffer. Først bagefter kom reaktionerne med, at politiet blev overdyngnet med forskelligt skyts. Journalisterne og de såkaldte "eksperter" har fuldstændigt udklamret disse begivenheder, som gik forud for konfrontationerne. De fortier kronologien, lader politifolkenes udsagn stå uimodsagte hen på tv-skærmen og har endnu engang fremstillet sagen så manipuleret og løgnagtig, at alle lov og orden-politikere og reaktionære af enhver slags må klappe i deres hænder.

Politiets strategi er gået op

Deres provokationer og brutale adfærd har resulteret i et ragnarok i det lokale område omkring Ungdomshuset. Formålet er klart: Ungdomshusets aktivister og lokalbefolkningen skal splittes og sættes op imod hinanden. Det ser ud til, at dette er en del af politiets forbedelse til at storme Ungdomshuset.

Der er ingen tvivl om, at politiet spiller med fordækte kort: På den ene side udtaler politiledelsen sig afbalanceret i medierne og bedyrer, at man ikke ønsker en eskalation – på den anden side går betjentene på gaden helt amok og opfører sig som voldspsykopater på stoffer.

Det er ikke overraskende, at journalisterne mod bedrevidende agerer som

Politiets provokationer og masseanholdelser blev bl.a. mødt med barrikader og bål - her på Nørrebrogade

TEMA 1: Ungdomshuset blir!

politiets mikrofonholdere og udvælger "øjenvidner", der samstemmende gengiver politiets løgnagtige fremstilling. Et af disse såkaldte øjenvidner udtalte således til TV2, at "politiet lavede ingenting, og så begyndte demonstranterne at kaste sten", og "politiet var så skræmte, at de måtte gemme sig bag deres hollændervogne"! Disse udsagn har absolut intet at gøre med de faktiske begivenheder på Jagtvej i aftes.

At SF's formand pr. automatik ensidigt fordømte demonstranterne er beskæmmende, ikke mindst på baggrund af, at det var politiet, der startede balladen.

Ungdomshuset og Christiania ER nogle af de efterhånden meget få tilholdssteder, der fungerer på en ikke-kommerciel og alternativ kulturel måde, baseret på selvforvaltning og brugerdemokrati. Den nuværende situation omkring Ungdomshuset kan hverken løses med politivold eller med politikerarrogance.

Ungdomshuset bli'r – hvad I end si'r!

Forudsigelige kampe på Nørrebro

*Af Borgergruppen for Ungdomshuset
Pressemeddelelse 17. december 2006*

Efter en aften og nat med de mest forudsigelige kampe på Nørrebro mener vi i Borgergruppen for Ungdomshuset, at det er på høje tid, at politikerne løser problemet.

Nu står beboerne på Nørrebro i midten af de kampe, som hele tiden har tegnet sig i horisonten.

Ansvar for, at Nørrebro i aftes stod i flammer, og med stor sandsynlighed vil gøre det igen, ligger ene og alene på politikerne skuldre.

De har haft alle muligheder for at løse konflikten, men har med stor arrogance valgt at lukke øjnene.

"Når man lukker øjnene, må der noget til at få dem åbnet igen, og det skal man da love for, at der blev gjort i aftes," udtaler talsperson Petter Sommerfelt.

Problemet er ikke, om der bliver julefred eller ej på Nørrebro.

Problemet er ikke de tilrejsende akti-

Aktivist Svend blev anholdt sammen med næsten 300 andre den 16. december. Han var blandt de første der næste dag blev fremstillet i grundlovsforhør - og løsladt. Politiet anholdt folk bare fordi de demonstrerede!

vister, der med livet som indsats udviser en sjældent set solidaritet med husets brugere.

Problemet er, at der på rådhuset i København er en total og aldeles manglende vilje til at rette op på den kæmpe brøler, de begik, da de solgte Ungdomshuset.

Torsdag deltog omkring 5.000 mennesker i en fredelig demonstration mod rydning af Ungdomshuset. Den slags manifestationer dækkes slet ikke så massivt i medierne som bål og gadekampe. Der nærmest svælges i volden og hærværket med direkte rapporter fra "kampzonen" og helikoptere med friske billeder fra luften, hvilket fuldstændig flytter fokus fra det, konflikten i virkeligheden handler om, at en storby som København skal kunne rumme Ungdomshuset på Jagtvej 69.

På vegne af

Borgergruppen for Ungdomshuset

Petter Sommerfelt

Mette Munk Hansen

Vagn Kofoed

Hvilken sag, Ritt?

Af Ungdomshuset

Pressemeddelelse 18. december 2006

"Det siger sig selv, at det ikke tjener Ungdomshusets sag", siger overborg-

mesteren til Ritzau. "Hvordan fanden skal vores sag blive værre?", spørger vi.

I torsdags stemte Ritt og hendes parti nej til alle forslag, der måske kunne have banet vejen for en løsning af konflikten. Politiet har sagt, at de vil storme Ungdomshuset, så snart det passer dem.

Hvad har vi at miste? Politikerne har sagt nej til at gøre noget som helst for at løse den konflikt, som de har skabt.

Siden Ritt blev valgt har hun gjort alt hvad hun har kunnet for at undgå at forholde sig til Ungdomshuskonflikten. Hun har end ikke ville lytte til os før Hanne Bech Hansen sagde, at hun skulle. I stedet har hun sendt Jesper Christensen til at tale med os, som end ikke har villet sætte sig ind i sagen.

I seks år har vi prøvet alt, men politikerne har ALDRIG ville lytte til os. Derfor er det simpelthen et mangel på indsigt i den her konflikt, når Ritt mener, at noget kan skade vores sag. Hvordan fanden skal den blive værre?

Ungdomshuset

Fra Ungdomshuset

Af Ungdomshuset

Pressemeddelelse 18. december 2006

Da vi er blevet fejl citeret efter vores udtalelse klokken 15, sender vi den lige:

Politikerne er i dag faldet over hinden for at være de første til at tage afstand fra aftenens konfrontation. De siger at den skader vores sag.

Skader vores sag?!

Når vi forsøger at lave fredelige aktioner bliver vi tævet gule og blå, anholdt og fængslet, vi bliver holdt for nar af de der var blevet sat til at finde en politisk løsning og nu vil politiet forsøge at rydde vores hus når de finder det belejligt. Selvfølgelig er vi vrede! Vi har ryggen mod muren!

Vores spørgsmål til politikerne er: Hvordan kan vores sag blive værre?!

Til Nørrebro: Tak til alle jer som forstår hvilken håbløs situation vi er blevet sat i, tak til jer som støtter op om vores arrangementer og aktioner, og tak til alle jer som har været forbi i dag med gaver, blomster og solidaritetstilkendegivelser.

Ungdomshuset overgi'r sig aldrig!

Konflikt på Sluseholmen i København

Entreprenøren Pihl og Søn bygger ejerlejligheder på Sluseholmen i Københavns vestkvarter delvist ved hjælp af uorganiseret udenlandsk arbejdskraft. Det har igennem de seneste uger medført en række overenskomststridige arbejdsnedlæggelser. Danskerne kræver, at de russiske kollegaer, der er ansat i et tysk firma, skal arbejde på danske vilkår, og tror ikke på den dokumentation, som hidtil er fremlagt om deres lønninger. Kravet er, at de får dansk aflønning.

Det har betydet, at når de russiske uorganiserede og underbetalte arbejdere er på pladsen, så aktioneres der ofte med arbejdsnedlæggelse, mens det normaliseres, når de ikke er der.

De russiske arbejdere påstås af deres arbejdsgiver tvunget ind i den tyske fagforening IG BAU og med besked på, at de ikke må melde sig ind i en dansk fagforening.

Konfliktvarsel mod skoler

Faglige organisationer varsler konflikt mod social- og sundhedsuddannelser samt VUC. Det sker i protest mod, at den nye kommunalreform bliver brugt til at forringe løn- og arbejdsforhold.

Fra den 16. januar har Statstjenestemændenes Centralorganisation II og Lærernes Centralorganisation varslet konflikt mod social- og sundhedsuddannelserne (SOSU) samt voksenuddannelsescentre (VUC). Konfliktvarslet betyder, at ingen overenskomstansatte medlemmer af de to centralorganisationer må søge eller tage arbejde inden for området.

Fagforbundene varsler konflikt, fordi regeringen misbruger strukturreformen til at forringe løn- og arbejdsforhold for lærerne på SOSU-skolerne og VUC, når strukturreformen flyttes fra amterne til staten.

Hvad med en holdningsændring, Hjort Frederiksen?

Trods massiv politiker og medielarm om at folk skal blive længere på arbejdsmarkedet, vil de fleste på pension som 60- eller 62-årige. Regeringen gennemfører en politik stik imod flertallets ønsker.

En mand på vej til førtidspension

'Der må en holdningsændring til', siger beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen (V) på baggrund en undersøgelse, foretaget af Epinion for LO's Ugebrev A4. Undersøgelsen viser, at de ældre på arbejdsmarkedet er modstandere af regeringens, socialdemokraternes og EU's politik for at øge pensionsalderen og den stressede tilværelse på arbejdsmarkedet. Det er baggrunden for den massive modstand mod efterløn- og pensionsreform, som indgår i hvad regeringen har døbt som en 'velfærdsreform'.

Undersøgelsen er gennemført blandt 427 repræsentativt udvalgte personer mellem 55 og 59. Hver fjerde planlægger at trække sig tilbage, når de fylder 60, 27 procent vil gå på efterløn som 62-årige, mens kun hver fjerde (24 pct.) vil blive på arbejdsmarkedet til de når pensionsalderen på 65 eller endnu længere. 20 pct. af de spurgte har ikke

taget stilling til, hvad de vil.

Det er markante tal. Over halvdelen af seniorerne vil benytte sig af den efterløn, som regeringen nu fjerner eller vil rykke yderligere opad. Et enorm flertal vil på pension senest ved folkepensionsalderen på 65. Den er imidlertid lige blevet sat op til 67!

Vil ikke slides helt ned

De ældre ønsker at have livskraft tilbage, så de kan få noget ud af 'den tredje alder' og ikke simpelthen pukke indtil de ikke kan mere, sådan som regeringen, Socialdemokraterne og De Radikale vil have det. De nyliberale politikere fremfører konstant som argument for senere tilbagetrækningsalder, at

Søfolk udsat for asbest

I forlængelse af skandalesagen med asbestsvineri hos DSB frygter også søfolkene for deres helbred. Det farlige asbeststof har været meget udbredt som isoleringsmateriale på skibene.

- Jeg tror, der var asbest i næsten alle de skibe, som blev bygget i 1950'erne og 60'erne, siger forhandlingssekretær i 3F's Transportgruppe Henrik Berlau.

- Forbundet har tidligere peget på, at alt for mange af søfolkene dør tidligt.

- Men vi er blevet afvist af både rederne, Arbejdsmiljørådet og myndighederne, der siger, at det er, fordi vi

ryger og drikker for meget, siger Henrik Berlau.

Problemet har været skjult af, at de fleste er ude af erhvervet, længe inden sygdommene for alvor bryder ud.

Mens DSB holdt op med at få bygget asbest ind i togvognene i begyndelsen af halvfjerdserne, så var det tilladt at bygge og købe skibe med asbest indtil 1986. Derfor er Henrik Berlau af den opfattelse, at der sejler en del skibe rundt med asbest, og at der er søfolk, der dør af det i dag.

- 1) folk lever længere
- 2) samfundet har brug for arbejdskraften
- 3) ældrebomben (altså øgede offentlige udgifter).

Det sidste diskriminerende ord er de nu, som med ét slag, holdt op med at bruge for ikke at få folk til at reagere.

Epinions undersøgelse viser, at folks hovedbegrundelse for at mere end halvdelen vil forlade arbejdsmarkedet senest som 62-årige – og for det overvældende flertals vedkommende senest når de er 65 er at de vil have et godt liv som pensionister, mens de endnu selv er i stand til at påvirke det. Politikernes argumenter bider simpelthen ikke på. Deres livserfaringer siger noget andet – og det er meget svært at overbevise folk om, at de skal slide sig ned for kapitalens og profittens skyld (selv om det ofte kaldes 'for samfundets skyld').

Det er en fuldstændig rimelig holdning – som selvfølgelig ville blive anerkendt i et menneskeværdigt samfund, som ikke betragter dets medlemmer som arbejdsrobotter. Det vanvittige tempo på arbejdsmarkedet og den faktisk forlængede arbejdstid gennem de seneste årtier har yderligere øget behovet for en 'tidlig' pensionsalder.

Hvem skal ændre holdning?

Claus Hjort Frederiksen forlanger en 'holdningsændring'. Til Ugebrevet A4 siger han:

- Siden 70'erne, hvor vi har kæmpet mod arbejdsløshed, har det været gængs politik at lave ordninger, der gav plads til de unge på arbejdsmarkedet. Nu er der færre om arbejdet, og vi har brug for seniorernes indsats. Men hensynet til de unge er så indgroet, at det kræver en grundig holdningsændring hos alle at tilpasse sig de nye tider.

Der tager bureaukraten og kapitalistministeren nu fejl. Han har som sædvanlig overhørt hvad folk siger. De vil have en god pensionsalder, og han tilbyder dem en ringere. Ligeegyldigt hvor meget han snakker, kan han ikke overbevise de ældre om, at det er en god ide at lade sig udbytte længere end absolut nødvendigt. Lorten kommer ikke til at dufte af lavendel.

Derfor er der al mulig grund til at forstærke kampen for igen at få nedsat pensionsalder og formindsket arbejdstiden.

Tålmodighed & arrogance

Lillian har nu i omkring et halvt års tid været midlertidig deltidsansat i en privat institution, der tager sig af unge "rodløse", som af myndighederne har fået stemplet "adfærdsvanskelige". Lillian er glad for sit arbejde. Hun trives med de unge, der trods voldsomme problemer af tusindtellig art har et fortsat og til tider ukueligt gåpåmod. Jobbet medfører mange barske oplevelser, idet de unge ofte "koger over" med irrationelle handlinger til følge. Tålmodighed er derfor en ekstrem vigtig egenskab som ansat i dette miljø. Tålmodighed er også en vigtig dyd, når det gælder trangen til succesoplevelser, der er sjældne. Alligevel stortrives Lillian mellem de unge, fordi hun simpelthen suger næring af ethvert øjeblik, hvor de unge udstråler godt humør og fungerer som sociale væsener indbyrdes.

Lillian har været truet af tilbagevenden til *køens* rækker med dertilhørende meningsløs aktivering med en enestående udsigt til kontanthjælp. Hvor fedt er det? Det kræver også en vis portion tålmodighed at leve under de kår.

Lillian befandt sig pludselig i starten af julemåneden, hvorfor mange indkøb til større beløb end normalt rullede hen over dankortet. Det skulle ikke være det store problem, da de supplerende dagpenge skulle være indgået på samme konto. Alligevel gjorde kortet "knuder" i Nettos dankortterminal. Efter to forsøg bemærker Lillian, at interessen for den penible situation breder sig til de to andre køer ved nabokasserne. Hun er tvunget til at satse på "alle gode gange tre". Det kan jo være, at hun har lavet en indtastningsfejl, men ak – samme resultat. Netto tager "vare" på Lillians indkøb, mens Lillian udenfor ringer til kæresten og beder ham om at overføre nogle danske kroner til sin konto. Som så – så gjort. I mellemtiden har Lillian bevæget sig videre til et indkøbscenter, hvor hun i tillid til, at pengene er overført, opsøger en dankortautomat ved egen bank, der har den uforskammede optræden – og æder kortet.

Bankassistenten kan oplyse, at kortet er blevet spærret og derfor inddraget.

Med en blandet fornemmelse af indigneret harme og skyldig i en større forbrydelse forlader Lillian banken, hvor hun udenfor ubevidst og uden at fæstne sig ved det absurde registrerer de mange reklamer for billige lån i den af penge sprængfyldte bank.

Det krævede en hel del overskud at forlade banken uden at lade sig friste af et rask lille "maskeret" kup.

Næste dag kontakter hun sin a-kasse, der meddeler, at de ved en revision har opdaget, at de har udbetalt hende for mange dagpenge gennem et halvt år:

- *Det beklager vi.*

Hendes arbejdsgiver skylder til gengæld hende for en lang række G-dage.

Derfor har a-kassen – uden varsel – tilbageholdt alle hendes dagpenge for november måned:

- *Den komplekse sag har betydet, at vi ikke har givet dig besked.*

Få dage efter modtager Lillian en rykker på hendes kontingent, som normalt trækkes af hendes dagpenge: "Hvis du ikke indbetaler kontingentrestancen senest 3 uger fra d.d. vil du blive slettet som medlem med virkning fra 31.10.06."

Lillian undrer sig. A-kassen kender jo grunden til den manglende kontingentbetaling, så hvorfor trusler, der smager af ondsindet modvilje?

Fire dage senere modtager Lillian så et brev om den "komplekse" sag. Det fremgår, at a-kassen har begået en fejl ved at udbetale for mange dagpenge, som hun så kan modregne ved at kræve G-dagene indfriet hos sin arbejdsgiver; men tonen i hele brevet har karakter af, at det er Lillian selv, der er skurken, med tifold indarbejdede trusler: "Hvis ikke ... så mister du retten til medlemskab ... så mister du retten til dagpenge ... så mister du retten til efterløn ..."

Da Lillian havde tygget brevet igennem et par gange, tvang der sig et spørgsmål frem:

- *Hvem er mest adfærdsvanskelig? De unge på institutionen eller min arrogante a-kasse?* Reno

Arbejderpartiet Kommunisternes 3. kongres

Ungdommen rykker

Den stadig voksende modstand mod krig og nyliberalisme a la Fogh må forstærkes og den kæmpende ungdom vindes for kommunismen, for den videnskabelige socialisme og den marxistisk-leninistiske bevægelse, som også internationalt er på vej mod nye gennembrud.

Det var nogle af hovedkonklusionerne på Arbejderpartiet Kommunisternes 3. kongres, som blev afholdt den 9.-10. december i København, hvor delegerede fra hele landet gjorde status over de seneste tre års arbejde, fastlagde hovedlinjerne for arbejdet i den kommende periode og valgte ny ledelse.

Efter åbningen og afholdelsen af et minuts stilhed for Thomas Koppel og andre revolutionære i ind- og udland, som var døde i den forløbne periode, aflagde partiets formand Dorte Grenaa virksomhedsberetningen på den afgående Centralkomité's vegne.

Beretningen analyserede bl.a. den massebevægelse, som har udviklet sig siden starten på Irak-krigen i marts 2003, og som ikke mindst i 2006 blev udvidet med masseprotesterne mod Fogh-regeringens nyliberale politik for velfærdsslagting.

- De velfærdsprotester, som er vokset frem i løbet af 2006, er først og fremmest båret frem af de unge. Fogh kan nok så mange gange stemple dem som 'socialistiske ballademagere', men de repræsenterer et opgør med Foghs fejlkurs, som deles af et flertal i befolkningen, konkluderede Dorte Grenaa, som fremhævede, at protesterne må fortsætte, til Fogh er sat fra magten.

Samtidig understregede hun, at den danske krigsdeltagelse er det største og mest presserende problem:

- Den danske deltagelse i Bushs og Blairs terrorkrig skal nu bringes til ophør. Det har den danske antikrigsbevægelse og også vores parti sagt hele vejen i mere end fem krigsår. Dansk krigsdeltagelse er dansk krigsforbrydelse. Nu skal de danske tropper ud både fra Irak og Afghanistan og Fogh-regeringen stilles til ansvar.

Beretningen gennemgik APK's omfattende arbejde for at udvikle masseprotesterne i bredden og i perspektiv.

- Der er kommet en ny generation på banen, og det er den, som vil bære kampen fremad, sagde APK's formand, som pegede på, at partiets arbejde måtte indrette sig efter denne positive realitet.

Beretningen udløste en grundig debat omkring beretningen med en lang række indlæg, der behandlede særlige spørgsmål fra partiets indsats på klassekampens forskellige felter og arbej-

det med at opbygge partiet selv og styrke den kommunistiske bevægelse, før den blev enstemmigt vedtaget.

Den internationale marxistisk-leninistiske, kommunistiske bevægelse, som APK er en del af, er i vækst over hele verden, hvad der bl.a. udtrykkes ved, at nye partier dannes, senest i Spanien for nogle måneder siden, hvor organisationen Oktober gik sammen med en række regionale kommunistiske organisationer om at (gen)danne Spaniens Kommunistiske Parti (marxister-leninister).

IKMLPO's årlige konference blev afholdt i november i Brasilien og sendte derfra en hilsen til APK's kongres. Stadig flere partier og organisationer verden over retter øjnene mod denne konference og ønsker nærmere kontakt eller ansøger om observatørstatus eller medlemskab.

APK's 3. kongres vedtog en særlig udtalelse om konferencens og den internationale kommunistiske bevægelses betydning også i den danske klassekamp.

I dette nummer af Kommunistisk Politik offentliggøres også de to hovedresolutioner fra den 3. kongres – henholdsvis 'Arbejderpartiet Kommunisternes og dets opgaver' om partiets situation og opgaver i forhold til partibygningen samt dets holdning til en række vigtige aktuelle problemer, samt 'Resolution om klassekampens opgaver' om retningen for APK's deltagelse i kampene på de forskellige felter. De blev begge enstemmigt vedtaget efter tilføjelse af nogle ændringsforslag.

Kongressen valgte også den nye Centrale Kontrolkommission og den nye Centralkomité. I sidstnævnte foregik der et større generationsskift. Mere end halvdelen af den nye CK's medlemmer er under 30 år, men har allerede adskillige års erfaring fra massekampe og langvarig organisationserfaring fra DKU og partiet.

Centralkomiteen genvalgte på sit første møde (under kongressen) Dorte Grenaa som formand for APK samt nedsatte et sekretariat som daglig ledelse.

Partiets 3. kongres var en vigtig arbejdskongres. Den afspejlede stor enhed og et væld af praktiske erfaringer fra omfattende aktiviteter på mange af klassekampens felter. APK har taget vigtige skridt fremad i den forløbne kongresperiode og har med kongressen lagt grunden til nye fremskridt for den danske arbejderklassens og ungdommens kamp.

Udtalelse om den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer

Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer (IKMLPO) blev dannet i 1994 på grundlag af 'Kommunistisk appel til verdens arbejdere og folk' ('Quito-erklæringen') af en række anti-revisionistiske, marxistisk-leninistiske partier og organisationer. Ved Arbejderpartiet Kommunisternes stiftelse i april 2000 blev partiet optaget som medlem af Konferencen.

Den internationale marxistisk-leninistiske kommunistiske bevægelse bygger på verdens arbejderklassens revolutionære erfaringer, på erfaringerne fra Oktober-revolutionen og opbygningen af socialismen og på Internationalernes teori og praksis (herunder 2. Internationales revolutionære periode samt Kominform-perioden). Dette udgør dens historiske basis og arv. Den videnskabe-

lige (proletariske) socialisme – marxismen-leninismen – er essensen af den internationale kommunistiske bevægelses generallinje.

APK vil bestræbe sig på at udbrede kendskabet til den internationale marxistisk-leninistiske kommunistiske bevægelse, dens historie og partier, og herunder sikre, at IKMLPO's grundlæggende dokumenter – som udtryk for den internationale arbejderklassens analyser, teori og praksis af i dag – i den kommende periode oversættes til og udgives på dansk.

Solidaritetshilsen til

Arbejderpartiet Kommunisternes 3. kongres

fra den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer - IKMLPO

APKs 3. kongres Dokumenter

Kammerater, delegerede og gæster til APK's kongres!

Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer IKMLPO sender en militant solidarisk hilsen til jeres vigtige kongres..

Vi ønsker, at afholdelsen af denne vores klassefællers og broderpartis kongres bliver vellykket, og at den vil tage nye skridt i udviklingen af strategien og taktikken for arbejderklassens og alle arbejdendes sejr i Danmark.

Denne kongres vil få stor betydning, ikke mindst for jer i Danmark, med hensyn til, at arbejderklassen kan opnå større politisk enhed og kan svare igen på de imperialistiske monopoler, på USA's, EU's og andres angreb, som tager sigte på at tilintetgøre alle arbejderes historiske erobringer.

Imperialisternes største ønske er at opnå størst mulig udbytning. Og for at opfylde dette er de parat til at gennemføre krige, ødelægge økosystemet og slavebinde arbejderne. Men vi er overbeviste om, at det danske folks modstand vil kunne blive stærkere end imperialismens ønsker. Denne modstand er

allerede blevet demonstreret ved adskillige enhedsmanifestationer i kampen mod krig og 'velfærdsbevægelsens' forsvar af de sociale rettigheder.

Denne bestræbelse vil til slut betyde imperialismens og kapitalismens nederlag og bane vejen for, at vi kan opbygge socialismen og kommunismen i verden.

Vi ønsker for jer, at denne kongres vil videreudvikle partiets faste politisk og ideologiske enhed for at styrke partiets organisatoriske opbygning og dets evne til at rodfæste sig blandt de arbejdende masser i Danmark.

Kommunistiske hilsner

- Brasiliens Revolutionære Kommunistiske Parti (PCR)
- Øvre Voltas Revolutionære Kommunistiske Parti (PCR/V)
- Chiles Kommunistiske Parti/Proletarisk Aktion (PC/AP)
- Colombias Kommunistiske Parti/Marxister-Leninister (PCdeC/ML)
- Den Dominikanske Republiks Kommunistiske Arbejderparti (PCT)
- Ecuadors Marxistisk-Leninistiske Kommunistiske Parti (PCM/LE)
- Spaniens Kommunistiske Parti (marxister-leninister) (PCE(m-l))
- Frankrigs Kommunistiske Arbejderparti (PCOF)
- Mexicos Kommunistiske Parti/Marxister-Leninister (PCM/ML)
- Tunesiens Kommunistiske Arbejderparti (PCOT)
- Tyrkiets Revolutionære Kommunistiske Parti (TDKP)
- Tysklands Kommunistiske Parti (KPD)

Brasilien, november 2006

Arbejderpartiet Kommunisterne og dets opgaver

APK har i den forløbne kongresperiode sat udviklingen af en folkelig massebevægelse og masseaktioner mod krig og imperialisme og mod kapitalens nyliberale offensiv i centrum for sin virksomhed.

Dette er et udtryk for udviklingen af arbejderklassens selvstændige politik, som ikke er bundet til det parlamentariske spil eller nogen af kapitalens regeringskonstellationer.

Ikke mindst fra den 15. februar 2003, hvor den hidtil største antikrigsdemonstration i Danmark blev organiseret mod krig mod Irak som en del af den hidtil største globale protestbevægelse nogensinde, er massedemonstrationer og masseaktioner igen blevet almindelige kampformer, som arbejderklassen, ungdommen og brede folkelige lag benytter, selvom den borgerlige propaganda og tilmed LO-toppen har kaldt disse for 'forældede'.

Med protesterne mod 'velfærdsreformen' den 17. maj 2006 og udviklingen af protesterne mod kommunalreform og nedskæringer op til 3. oktober har Danmark oplevet massekampe, som ikke er set i de foregående årtier. En ny generation er gået på barrikaderne. Ikke mindst de uddannelsessøgendes organisationer, herunder arbejderungdommens, har været aktive i udviklingen af protestbevægelserne mod den nyliberale nedskæringspolitik.

APK arbejder for at gøre disse protester og bevægelser mere bevidste, mere militante og mere kampdygtige, og for at udbyde kampenes omfang og perspektiver. APK afviser rollen som halehæng til den spontane bevægelse, sådan

APKs 3. kongres Dokumenter

som reformister og opportuniste er det, da de søger at vinde indflydelse for at stække og nedlægge kampen.

Der er gennem de senere år således foregået en skærpelse af klassekampen, en radikalisering og polarisering af dens fronter. Efter en periode, hvor Fogh-regeringen og den borgerlige reaktion har været nærmest enerådende i mediebilledet og offentligheden, med Dansk Folkeparti og George Bushs neokonservative kloner i spidsen, forekommer nu en tydelig drejning mod venstre.

APK stiller sig som opgave at styrke denne tendens og føre den hen imod et brud med al borgerlig og proimperialistisk politik og ideologi, herunder den socialdemokratiske, og at bidrage til opbygningen af en bred front mod imperialisme og krig, mod nyliberalisme og reaktion også i Danmark.

Vind ungdommen for kommunismen, for den videnskabelige socialisme

Det er også APK's opgave at sikre en bred forståelse for kapitalismens og imperialismens fallit som systemer – og for, at revolutionen og opbygningen af socialisme er vejen ud af barbari og kaos.

Trods fortsat og intensiv borgerlig propaganda om 'socialismens fallit' gennem de sidste 15 år, siden Murens fald og Sovjetunionens sammenbrud, og længere tilbage endnu, har socialismens idealer ikke mistet deres tiltrækningskraft. Arbejderne og ungdommen verden over søger et alternativ til de kapitalistiske modeller, og det kan kun være samfund opbygget på grundlag af den videnskabelige socialismes teori og praksis, på basis af marxismen-leninismen.

Der råder betydelig usikkerhed om socialismens teori og praksis. Den videnskabelige socialismes udbredelse

er begrænset, selvom den eksisterer i dele af arbejderklassen og andre folkelige lag. Det er en vigtig opgave for det kommunistiske parti at udbrede kendskabet til den, at vinde ungdommen – og i første række arbejderungdommen – for kommunismen.

Det er i denne sammenhæng vigtigt at trække en klar skillelinje mellem den videnskabelige socialisme og *de reformistiske og revisionistiske* 'socialismedoktriner'. De sidstnævnte forkynder i et forsøg på at modgå marxismen-leninismen, at det er muligt at opbygge et socialistisk samfund uden at tilintetgøre kapitalismen og dens stat, uden revolution, og/eller at det er muligt at lave revolution/opbygge socialismen, uden at der eksisterer et stærkt kommunistisk parti væbnet med den revolutionære teori til at lede kampen. De afviser, at arbejderklassen er den eneste konsekvent revolutionære klasse, og benægter, at arbejderklassen må være tyngdepunktet og den ledende kraft i den brede folkelige front mod imperialisme og nyliberalisme og i kampen for revolution og socialisme.

Det er også af stor betydning at sikre en forståelse af, at det ikke var socialismen, der faldt med Murens fald og Sovjetunionens sammenbrud 1989-91, men at det var *den moderne revisionisme*, der spillede fallit. Efter Stalins død og SUK-P's 20. kongres i 1956 bevægede Sovjetunionen og alle de lande og partier, der fulgte det, sig hen imod en genoprettelse af kapitalismen. Hvad der faldt i 1991, var kun socialismens tomme hylster, dens former, blottet for reelt indhold.

I dag udvikles forestillinger om 'det 21. århundredes socialisme' i modsætning til den videnskabelige socialisme, og der forekommer forskellige nyopkog af gamle sovjetrevisionistiske teorier om 'antimonopolistisk demokrati', der druknede i det chilenske folks blod i 1974.

Disse teorier må afsløres som det, de er: farlige vildveje, som fører arbejderklassens og dens kamp ad nederlagets vej.

Netavisen
Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag
www.kpnet.dk

Nej til revisionistiske omgrupperinger! For en stadig bredere kampenhed!

Den moderne revisionisme (dvs. påstået marxisme-leninisme, marxisme-leninisme i ord, men reformisme i praksis) har i mere end et halvt århundrede udgjort hovedfaren for den danske og internationale kommunistiske bevægelse. I Danmark fik den revisionistiske platform sit mest omfattende udtryk med DKP's program for 'antimonopolitisk demokrati' fra 1976. Den marxistisk-leninistiske bevægelse i 60'erne og 70'erne udviklede sig i kamp mod denne revisionistiske degeneration. I 1978 dannedes DKP/ML, som i de følgende årtier, indtil 1997, fortsatte og forsvarede arven fra det revolutionære DKP. Fra 1997 opgav partiet under ledelse af Jørgen Petersen-gruppen sit marxistisk-leninistiske grundlag og placerede sig på den moderne revisionismes og 'det antimonopolitiske demokratis' grund.

Da DKP/ML i 2006 nedlagde sig selv og sluttede sig sammen med en fraktion fra KPID til 'Kommunistisk Parti', var det således ikke, som det påstår, en sammensmeltning af to strømninger med forskellige udgangspunkter, noget enestående i verden, men en sammenlutning på revisionistisk basis. I dag findes der således tre partier med et fælles revisionistisk udgangspunkt i DKP's 1976-program: DKP, KP og KPID. En 'samling' mellem disse partier er blot en del af en revisionistisk omgrupperingsproces.

Ingen af dem har gennemført noget, der bare ligner en seriøs eller selvkritisk analyse af, hvorfor DKP gik i opløsning i forbindelse med det revisionistiske Sovjetunionens og 'østlandenes' sammenbrud. De har ikke undersøgt den moderne revisionismes rolle eller draget den nødvendige lære af dens fallit. De er i stedet parate til at fortsætte i DKP's og den moderne revisionismes fodspor og begå de samme fejl igen og igen.

APK erklærer fra sin 3. kongres, at vi ikke vil deltage i disse 'samlingsprocesser' på revisionistisk grundlag, fordi de ikke fører til en styrkelse af kommunismen og den revolutionære bevægelse i Danmark.

APK erklærer ligeledes, at vi ikke kan støtte og anbefale Enhedslisten ved

Dorte Grenaa, formand for APK siden stiftelsen, genvalgte på 3. kongres

folketingsvalg. Enhedslisten er ikke, som det påstås, 'en fællesliste for venstrefløjen'. Samtidig udgør Enhedslisten ikke en konsekvent antiimperialistisk kraft, og den afviser at støtte den væbnede modstand mod imperialistisk aggression, som i Irak. Den er et reformistisk parti, som i sig samler gamle og nye revisionistiske og trotskistiske grupperinger. Enhedslisten er et støtteparti for de socialdemokratiske EU- og Nato-regeringer, en strategisk allieret med de to lidt større socialdemokratier S og SF.

Vi kæmper for at tvinge den kriminelle Fogh-regering væk, men ikke for at indsætte en anden regering, der fører samme grundlæggende politik for Unionen, Mærsk og USA.

APK ønsker at og vil – som hidtil – arbejde for den bredest mulige aktionsenhed på et klassekampgrundlag i de konkrete og stadig voksende massekampe og -aktioner, også med de nævnte reformistiske og revisionistiske partier og organisationer. Vi afviser samtidig alle forsøg fra enkelte partiers eller grupperingers side på at udnytte disse bevægelser og kampe til snævre partitaktiske formål.

Vi arbejder for en stadig styrkelse af venstrekræfterne og for en styrkelse af kommunisternes stilling.

For et stærkt kommunistisk parti: Styrk APK og DKU

APK har siden sin stiftelse i 2000 stået som den revolutionære kommunistiske og den marxistisk-leninistiske bevægelses arvtager i Danmark. Internationalt markeres dette ved medlemskab af

den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer (IKMLPO).

For at udvikle kampen mod krig, imperialismen og den nyliberalistiske offensiv er det nødvendigt at styrke det kommunistiske parti væsentligt, at opbygge stærke afdelinger over hele landet, at øge dets rækker med mange klassebevidste kæmpere, ikke mindst mange nye unge militante aktivister, som mobiliseres gennem de skærpede klassekampe, og det må forbedre sit rodfaste blandt masserne, styrke sine positioner i arbejderklassen og blandt de unge og i deres organisationer.

Derfor må partiet søge at revolutionere sit arbejde og konsekvent indrette det i retning arbejderungdommen og andre kæmpende kræfter.

Det organisatoriske arbejde må udvikles med nye metoder, der passer til disse opgaver og denne situation. Samtidig med, at APK arbejder for at styrke DKU som det kommunistiske ungdomsforbund i Danmark og støtter udviklingen af en række nye ungdomsorganisationer og initiativer, vil APK også oprette skoling i marxisme-leninisme og klassekampens problemer specielt rettet mod unge.

Også agitation og propaganda, herunder bladet Kommunistisk Politik, internetavisen kpnet.dk og partiets øvrige hjemmesider, skal hurtigt udvikles i denne retning.

APK vil også i den kommende periode støtte progressive masseorganisationer og deres udvikling, faglige organisationer, uddannelsesorganisationer, solidaritetsbevægelser og folkelige bevægelser såsom FMN (Folkebevægelsen Mod Nazisme), Thomas Koppels flotte initiativ 'Budskab fra Græsrodderne', Folkebevægelsen mod EU, Landsorganisationen af Arbejdsledige, Boykot Israel, FredsVagten ved Christiansborg og andre progressive antikrigsbevægelser, initiativer som tidsskriftet Det Ny Clarté og mange andre, hvis udvikling erobrer nye styrkepositioner for arbejderklassen og de folkelige kræfter og deres kamp.

Venstresvinget må styrkes og øges. Det sker i tæt sammenhæng med styrkelsen af det kommunistiske parti APK og det kommunistiske ungdomsforbund DKU.

Resolution

Om klassekampens opgaver

”For tiden oplever vi øjensynlig den periode i den kapitalistiske cyklus, hvor industrien ’blomstrer’, handlen går livligt, fabrikkerne arbejder på livet løs, og utallige nye værker, nye bedrifter, aktieselskaber osv. skyder op som paddehatte efter regnvej. Man skal ikke være profet for at forudsige et uundgåeligt krak.”

Lenin, 1897

De kapitalistiske kriser er i dag en lige så uundgåelig følgesvend til perioder med opsving, som de har været i hele den kapitalistiske epoke. Øjeblikkets boom i Danmark vil igen blive afløst af nedtur og stagnation. Både i perioderne med opsving og nedgang følger kapitalen en kurs for omfordeling til fordel for de rige og på arbejdernes, ungdommens og det store flertals bekostning.

Opgaven i dag står i høj grad på at vække klassebevidstheden og dermed solidariteten i alle dele af arbejderklassen – og erkendelsen af, at målet for kampen er et samfund baseret på den videnskabelige socialismes teori og praksis.

Offentligt ansatte har efter års nedskæringer og mere og mere omfattende kampe genvundet en selvbevidsthed og en fornemmelse af klassekampen. Arbejderklassen i industrien, for slet ikke at tale om byggeriet, er kun på nippet til at erkende, at behovet for strejke og kamp ikke tilhører fortiden.

Støtte til folkenes modstandskamp – Stop dansk krigsdeltagelse

Danmarks deltagelse i den amerikansk ledede koalition i den ulovlige krig mod Irak er den direkte forlængelse af Danmarks blinde underkastelse under den amerikanske politik gennem et halvt århundrede, af tilslutningen til NATO, amerikanske militære baser i hele kongeriget, og af tilslutningen til den Europæiske Union.

De skiftende danske regeringer har

APKs 3. kongres Dokumenter

alle været enige om at slutte op bag ved den selvopkastede leder af ’den frie verden’. Danmark har støttet og deltager i krigene på Balkan, Afghanistan og i Mellemøsten, ikke mindst de to krige mod Irak og den langvarige embargo i halvfemserne.

APK’s holdning til krigsmodstanden og i fredsbevægelsen er baseret på to hovedretninger:

Støtte til og forsvaret af folkenes ret til væbnet modstand mod besættelse, samt Danmarks fuldstændige tilbagetrækning fra krigsdeltagelse og støttepunkt for imperialismen.

Det indbefatter også modstand mod ’krigen mod terror’ i alle dennes aspekter, også den udemokratiske undertrykkelse af folkelig modstand, som udtrykkes i terrorlove, der baner vej for politistat og fascisering af statsmagten.

Den langvarige ’krig mod terror’ er et hovedelement i og et væsentligt påskud for USA-imperialismens forbryderiske plan om at oprette sit hegemoni over verden, som det reaktionære Danmark er medskyldig og medaktør i.

Kampen mod krigen er en væsentlig del af kampen for at skabe en bred front mod imperialismen.

APK afslører og bekæmper i denne sammenhæng

- A.P. Møller-Mærsk-koncernens og andre industrigiganters store økonomiske interesser og politiske involvering i fortsat krig,

- Fogh-regeringens og folketingsflertallets rolle som krigsforbrydere, samt

- Natos og EU’s delagtighed i oprustning til imperialistisk krig og til rumkrig.

Kampen mod krigen er først og fremmest en massekamp. APK har spillet og vil også fremover spille en væsentlig rolle i mobiliseringen af den danske krigsmodstand til globale gigantdemonstrationer som 15. februar 2003 op

til starten på Irak-krigen og en lang række senere manifestationer.

Den nye konsekvente antikrigsbevægelse har med modige malingsaktiviteter, FredsVagten ved Christiansborg og mange andre nye aktionsformer vist, at der er basis for en ægte kamp mod de amerikanske imperiedrømme og imperialistiske krigsventyr i almindelighed.

Danmark skal trækkes ud af rollen som amerikansk alliancepartner, dansk territorium skal ikke kunne bruges som udgangspunkt for aggression, og Danmark skal udtræde af den aggressive imperialistiske krigsalliance Nato, som i Afghanistan og andre steder gennemfører ulovlige kolonikrige i det 21. århundrede.

Færøerne og Grønlands folk har ret til selvbestemmelse også på det udenrigspolitiske område. Det er i disse folks, det danske folks og alle verdens folks interesse at opsiges kontrakten med USA om leje af baseområder.

Israel har gennemført en ny optræning af krigen mod deres naboer. De palæstinensiske selvstyremråder bliver konstant terroriseret af israelsk militær, palæstinensiske områder annekteres af Israel ved bygningen af apartheidmuren, politiske ledere myrdes med rake-tangreb, og den demokratisk valgte selvstyregovernment efter Arafat har fået smækket kassen i.

Israels krig mod Libanon i sommeren 2006, med den undskyldning, at Hizbollah-bevægelsen kidnappede to soldater, er et led i en konstant krig og indblanding i hele regionen. Under påskud af ’demokratisering’ gennemføres en *del og hersk*-politik, der sætter etniske grupper op mod hinanden og tilsigter en opsplnitning af landene i regionen på etnisk og religiøst grundlag for at sikre amerikansk og israelsk herredømme på de arabiske og mellemøstlige folks bekostning. Solidaritetsbevægelsen med Palæstina kan ikke ses uafhængigt af situationen i hele Mellemøsten. APK understøtter kraftigt opbygningen af en dansk og international bevægelse for *boykot af Israel*.

'Velfærd til alle'

– Stop den nyliberale offensiv

Arbejderklassen og ikke mindst de offentligt ansatte har mærket det virkelige indhold af kommunalreformen, der træder i kraft til nytår, af den såkaldte 'velfærdsreform' og de øvrige anti-reformer, Fogh-regeringen har gennemført som en del af nedslidningspolitikken over for den offentlige sektor, ofte i form af brede forlig med deltagelse af S og R.

Kampene mod nedskæringerne og nedslidningen, ikke mindst i efteråret 2006, udmærkede sig ved at være usædvanlig omfattende og vedholdende. Der var tydeligt tegn på en ny selvbevidsthed, nye kampformer og fremadrettede formuleringer om et samfund, der giver penge og plads til børn, ældre og de fattigste.

Bevægelsen udviklede sig fra første færd i modsætning til Socialdemokratiet og LO-toppen og de socialdemokratiske proselytter i det parlamentariske og fagligt legalistiske bagland, hvis holdninger og handlinger spændte fra åben sabotage til manglende eller kun forbeholden støtte.

Nedlæggelse af det eksisterende lokal-demokrati betyder en omfattende bureaukratisk og antidemokratisk centralisering. Kommunesammenlægningerne er dikteret af erhvervslivets krav om effektivitet, stordrift og ingen politisk kontrol – i samklang med udviklingen af en europæisk statsdannelse. Antallet af embedsfolk, der kontrollerer og administrerer, er støt stigende, mens privatisering af den faktiske offentlige service er på vej mod 100 %.

Resultatet er, at 'velfærdssamfundet' er nedlagt. De ansatte i den udførende offentlige sektor bliver udsat for dårligere arbejdsvilkår og lønnedgang, og den administrative del bliver stadig mere udemokratisk, i takt med at de ledende ansatte får større magt, og åbner for lobbyisme og virksomhedernes direkte indflydelse på beslutningsprocesser.

Kampvilje og kampevne er i øjeblikket det eneste, der forhindrer Fogh-regeringen at gennemføre en endnu voldsommere ødelæggelse af den offentlige sektor – i retning af den 'minimalstat', man offentligt afskriver, men fortsat

1. maj 2006 i Fælledparken

arbejder for.

Kampen om den offentlige service er i sit indhold både en økonomisk kamp om fordeling af samfundets penge og en kamp for demokrati.

De revolutionære må arbejde for, at en modig strejkeånd og begyndende civil ulydighed øges, og hjælpe til alternativ organisering uden for kontrol af forrædere og pampere. De må bidrage med klare idéer til en selvstændig kampplatform, der kan udvikle den solidariske grundidé med et antiimperialistisk udgangspunkt.

De store demonstrationsdage i 2006 – 17. maj og 3. oktober – var afgørende for udløsningen af den masseprotest, der afslørede regeringens demagogi om mere velfærd som den løgn, den er. De landsdækkende markeringer blev først og fremmest drevet frem af ungdommen og dens organisationer, ikke mindst uddannelsesorganisationerne. De faglige kræfter har været med og har forsøgt at holde trit.

De store protester stoppede ikke velfærdsreformen eller de store nedskæringer i kølvandet på kommunalreformen. Utilfredsheden med regeringens politik og de kommunale nedskæringer er dog langt fra forsvundet. Bevægelsen er ved at rejse sig igen i lokale initiativer, der ikke har opgivet at slå mod de konkrete nedskæringer. Samtidig er der et voksende behov for at formulere en række positive krav for den fortsatte kamp, et manifest for et alternativ til den nyliberale syndflod af reformer.

Det vil være unaturligt og i strid med arbejderklassens interesser, hvis massebevægelsens krav ikke rejses som en del af overenskomstforhandlingerne 2007 – herunder kravet om nedsættelse af arbejdstiden, som er vokset og ikke faldet i de sidste mange år.

- **SKROT VELFÆRDSREFORMEN** – indbefattet angrebene på efterløn og pensionsalder

- **ANNULLER DE KOMMUNALE SPAREFORLIG**. Struktureformen og storkommunerne skal ikke bruges til nedskæringer, privatiseringer og yderligere forringelser. Åbn for kasserne! Og lad de rige betale ...

- **STOP FOR DANSK KRIGSDELTAGERELSE** – i Irak, Afghanistan, Libanon, og hvor kanonaktivisten Fogh og hans ven Bush har eller vil sende danske militær

- **VELFÆRD TIL ALLE** – Flere penge til kvalitet i uddannelserne – Boliger til alle – Gratis uddannelse til alle – For en SU, man kan leve af ...

- **AFSKAF STARTYDELSEN** – menneskerettigheder gælder også flygtninge og asylansøgere

- **NEDSAT ARBEJDESTID** – Hen imod 30 timers-ugen, med fuld lønkompensation

Borgerskabet er fyldt af angst og foragt over for den progressive kultur. Det er uanset, om udtrykket er Christianias alternative tradition, Ungdomshusets modkultur eller bare det, at folk kan komme fra gaden og selv arbejde med skabende håndværk som i Kulturcenter Huset i Århus.

De steder skal lukkes og smadres, renskures og sælges. Alt progressivt, der er resultat af arbejdernes, ungdommens eller folkets kamp, skal ødelægges for at etablere monopolernes totale kontrol og fjerne enhver forestilling om, at det nytter at kæmpe imod. Dette opmuntrer også nazibøller og højrerabiate voldsmænd, som trives i den slimede atmosfære, til at gennemføre både racistiske angreb og angreb på progressive initiativer.

Forsvaret af disse folkelige bestræbelser og initiativer en vigtig del af forsvarskampen mod den nyliberale offensiv.

Stop den Europæiske Union

I 2005 sendte befolkningerne i Frankrig og Holland Unionsforfatningen til tælling, og siden er unionstillhængerne blevet meget forsigtige med at fortælle, hvad de tænker. Først engang i 2008 er der udsigt til at en nylancering af forfatningstraktaten. Udviklingen kan dog

pludselig gå hurtigt.

EU's imperialistiske supermagtsdrømme er ikke ændret, selvom forfatningstraktaten er lagt på is.

Det betyder også, at militariseringen og forberedelsen af nye militære eventyr fortsætter. I Afghanistan er det i første række tropper fra afgørende EU-lande, som har afløst USA i den ulovlige kolonikrig, der fortsætter på sjette år.

Og EU's generelle nyliberale offensiv fortsætter med uformindsket styrke. Behandlingen af Bolkestein-direktivet ('Service-direktivet') giver et meget godt indtryk af, hvad der er i vente. Direktivet om tjenesteydelser har været sendt i udvalg, efter at det røg ind i folkelig modstand blandt de arbejdende i hele den Europæiske Union. Men uden den store opmærksomhed er det nu vedtaget med mindre væsentlige ændringer. Direktivet spiller en central rolle i Lissabon-strategien 2010 om mere union og mere liberalisme ('EU som verdens stærkeste økonomi i 2010'). Det er samme nyliberalistiske strategi, der taler for at stramme grebet over for pensioner, arbejdsløshedsunderstøttelse og offentlig service i det hele taget, og som har vakt voldsomme protester i de fleste unionslande – herunder mod Hartz IV i Tyskland.

De danske 'velfærdsprotester' i 2006 skal også ses som en del af protesten mod EU's nyliberale offensiv og nyliberale strategi og de direktiver, der forringer arbejdernes og den brede befolknings stilling og levevilkår og undergraver tilkæmpede rettigheder.

Mens EU bestemmer mere og mere, er fokus på EU i medierne, omtale af topmøder og vigtige beslutninger, forsvundet til stort set ingenting.

APK støtter Folkebevægelsen mod EU som den eneste bevægelse, der rejser en demokratisk kamp for selvstændighed imod EU-medlemskabet.

Foghs krigsforbryder-regering skal tvinges væk

Fogh-regeringen har ingen legitimitet. Den er en krigsforbryderregering. De ansvarlige for den danske deltagelse i den kriminelle og folkeretsstridige krig mod i Irak skal stilles for en domstol. Foghs regering er den mest reaktionære regering, Danmark har lidt under siden Scavenius-regeringen under den tyske

besættelse.

Den tætte alliance med USA-imperialismens fundamentalistiske førstemand George W. Bush, med Storbritanniens kolonikriger Tony Blair og det zionistiske israelske regime har medført umådelig skade for Danmark. Fogh har fulgt den amerikanske taktstok i tykt og tyndt, og som juniorpartner i denne reaktionære alliance har Danmark sine særlige opgaver i det imperialistiske og nykolonialistiske globale felttog, som bl.a. gennemføres som en 'kamp mellem civilisationer' og angiveligt til forsvar for 'Vestens demokratiske værdier' mod det 'mindreværdige' islam. Det var ikke tilfældigt, at Jyllands Postens provokation med Muhammed-karikaturerne blev organiseret fra Danmark, eller at den fra starten havde Fogh-regeringens fulde støtte.

Den reaktionære og arrogante Fogh-regering lyver uhæmmet om alt, fra 'irakiske masseødelæggelsesvåben', der ikke eksisterede, som påskud for krig, til falske påstande om, at 'velfærdens' og den 'offentlige service' er forbedret. Modstandere betegnes som 'støtter for Saddam Hussein' eller 'socialistiske ballademagere'.

Ikke den parlamentariske opposition anført af Helle Thorning Schmidts socialdemokrater, men derimod de stadig mere omfattende massekampe har rystet Fogh-regeringen, ikke mindst krigsmodstanden og 'velfærds'-bevægelsen. Den fortsatte udvikling af den folkelige masseprotest er vejen til at vælte Fogh og Co.

APK kan ikke støtte en socialdemokratisk ledet regering, heller ikke, hvis den omfatter SF. Socialdemokratiet ved regeringsmagten vil fortsætte sin hidtidige politik, hvilket betyder, at den vil være en regering, som er bundet til EU og Nato og til en fortsat alliance med USA, en imperialistisk regering, som også vil føre krig i fremmede lande. Det vil være en regering, som i monopolernes interesse vil videreføre og

udbyde den nyliberale offensiv mod arbejderklassen, ungdommen og det store flertal i overensstemmelse med den Europæiske Unions anvisninger.

APK vil fortsætte sit arbejde for at mobilisere alle folkelige kræfter for en politik, som bryder med imperialismen og nyliberalismen, en politik i arbejderklassens og det store flertals interesse.

Folkenes kamp vokser og styrkes

De stadig stærkere folkelige bevægelser og aktioner, vi har set i Danmark, er kun en lille del af det opsving i folkenes kamp, som vi oplever overalt i verden i disse år, hvor store folkelige bevægelser mod imperialismen og dens krige og mod nyliberalismens diktater har været synlige.

I Europa er arbejderklassens og folkenes kamp i vækst, som det er kommet til udtryk i store aktioner mod nyliberalistiske reformer i en række lande, i det nye franske ungdomsoprør og i det franske og hollandske Nej til unionsforfatningen. Det latinamerikanske kontinent gærer i forventning om revolutionær forandring. Klassekampen skærpes på alle kontinenter og i alle lande.

Folkenes kampe og modstand har skabt alvorlige vanskeligheder for den amerikanske imperialisme og dens plan for verdensherredømme. Ikke mindst den beslutsomme væbnede modstandskamp i Irak har krydset USA's planer og truer med at forvandle Bushs triumftog til et bittert nederlag af endnu større rækkevidde end nederlaget i Vietnam.

APK arbejder for skabelsen af en stor og verdensomspændende folkelig anti-imperialistisk front. Folkene bekæmper ikke bare udslagene af imperialismen, fattigdommen, masseelendigheden, rovdriften på natur og mennesker, udbytningen og undertrykkelsen eller de imperialistiske krige. De indser, at kapitalismen og imperialismen som system er i krise, at de ikke udgør en holdbar model for menneskesamfundets udvikling.

Forståelsen for, at en anden verden og et andet samfund er nødvendigt, og at dette samfund ikke kan være andet end et ægte socialistisk samfund, vokser til stadighed. Også i arbejderklassen, ungdommen og brede lag i Danmark.

Chiles Kommunistiske Parti (Proletarisk Aktion):

Arven efter Pinochet må slettes

Fascistgeneral Pinochet blev aldrig dømt for sine ugerninger. Men det chilenske folket jubler alligevel over bød-delens død.

Det fascistiske Chile blev et skoleeksempel på hvilket blodbad revisionistiske ideer og illusioner om "fredelig overgang til socialismen" kunne føre til. Chile gav også en anden lærdom – nemlig den at fascistisk statsmagt og økonomisk liberalisme – som borgerskabet holder af at fremstille som mod-

poler – går sammen som hånd i hand-ske. Augusto Pinochet var en discipel af liberalisten Milton Friedman, og fascismens Chile var det første store og "succesrige" eksperimentland. Derfor fandt også Pinochet og Margaret Thatcher i Storbritannien ud af det sammen.

APKs broderparti Chiles Kommunistiske Parti (Proletarisk Aktion) konstaterer i nedenstående erklæring ved Pinochets død, at det nu er på høje tid at gøre helt op med arven fra Pinochet.

Pinochet er død, nu må arven efter ham slettes

Santiago: Jubel ved den amerikanskstøttede diktators død

Den værste af alle chilenske fascister døde i går, denne forbryder, tyv og lakaj for de multinationale selskaber og for imperialismens internationale hovedstad. Denne professionelle fjende af nationen, folket og arbejderne er udåndet i sin egen stank. Fra alle kanter af landet, blandt folk i hele verden, eksploderer folk i glæde, tusinder jubler i gaderne og endnu flere i deres hjem, og politiets forsøg på at undertrykke glæden kan ikke mørklægge vore kæmpende og glade ansigter. Pinochets død inspirerer os til at tilintetgøre hele hans reaktionære arv og tjenester for imperialismen.

Chiles kommunistiske parti (Proletarisk Aktion) opfordrer til at forvandle glæden til kamp for en politik for folket, ved at kæmpe for:

1. En grundig retsproces mod de fascistiske forbrydere, alle dem som har hæn-

derne plettet af patrioters blod, fra mænd og kvinder af folket, mod alle dem, som under Pinochet-diktaturets beskyttelse har stjålet og berigede sig, mens folket sultede og led. For disse elementer findes der hverken benådning eller tilgivelse

2. En grundlovgivende forsamling som udvikler en ny og demokratisk forfatning, som gør en ende på fascistskatten, som gav næring til diktaturets blod og ild, og som kan sætte hurtig gang i nødvendige forandringer på områder som:

- Arbejdslovgivningen, for at sætte en stopper for "arbejdsfleksibiliten" og forfølgelsen af fagforeningerne.

- Afskaffelse af minedriftsloven som i dag tillader, at 70 % af kobberudvindingen er på imperialistiske udenlandske hænder og fører til alvorlig skade, hindrer en social udvikling og som pantsætter landets suverænitet og fremtid.

- Vi kræver gennationalisering af kobberet nu!

- At omstøde privatiseringen hvad angår uddannelse, sundhed og i den kommunale sektor, og gøre en ende på, at folket tilbydes en elendig kvalitet af tjenesterne.

- Indførelse af begrebet flernational stat, hvor alle nationaliteter som bor på vores territorium bliver respekteret og får sine rettigheder garanteret.

- Afskaffelse af "den nationale sikkerhedsdoktrin", som den chilenske hær (FFAA) og de paramilitære dyrker, hvor folket fortsat ses som en indre fjende, og opmuntring til demokratisering af FFAA og politiet.

- At ændre valgsystemet og den dybt reaktionære lov om politiske partier.

3. At skabe de fornødne organisatoriske og politiske forhold, som kan udvikle folkets enhed og kampånd til et højere niveau, formuleret med "Sammen KLARER VI DET".

Med Pinochet og diktaturet har folket i Chile gennemlevet den værste skræk og den værste sult i hele sin historie, med hans død forstærker vi med nye kræfter kampen for et socialistisk og folkedemokratisk Chile, sådan som historien og situationen kræver det af os.

Centralkomiteens politiske udvalg

11. december 2006

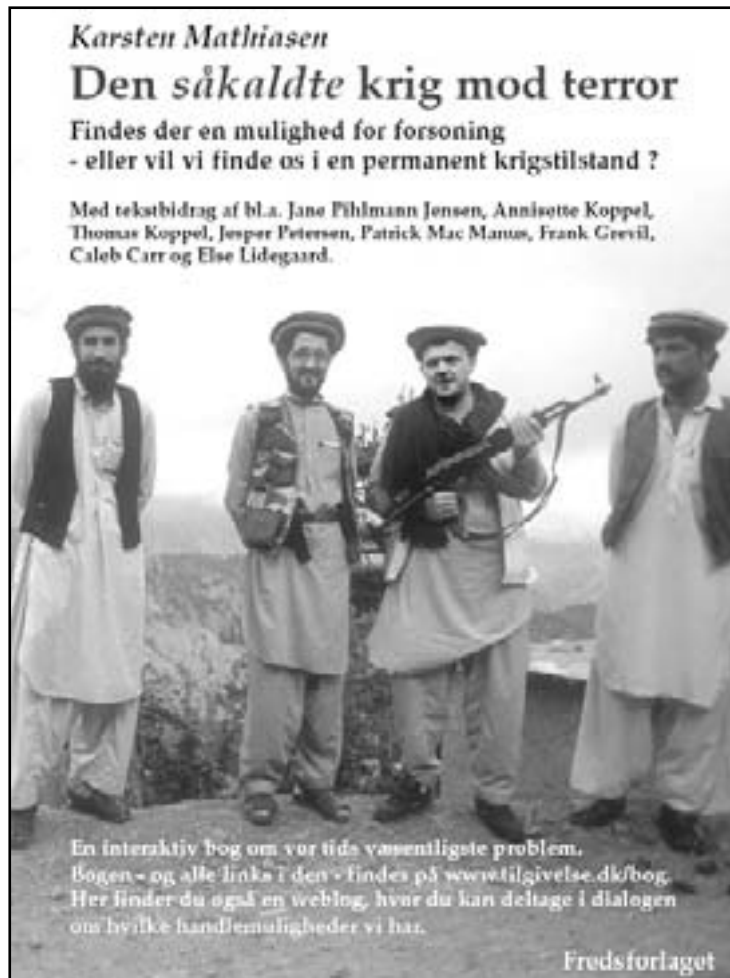
**Chiles Kommunistiske Parti
(Proletarisk Aktion) - PCC (AP)**

www.accionproletaria.com

Oversættelse ved Revolusjon, Norge

Mosaik mod terrorkrig

Karsten Mathiasen, fredsaktivist, telt-holder og star i Cirkus Belladonna, har på Fredsførlaget udsendt en stor bog (A4-format, 164 sider) om den amerikansk-ledede 'krig mod terror'. Det er en 'interaktiv bog om vor tids væsentligste problem', som der står på forsiden, der knalder igennem med det berygtede billede af Lars Løkke Rasmussen som mujahedin i Afghanistan, udstyret med en kalasjnikov og flankeret af fanatiske Osama bin Laden-folk, talebaner, eller hvad de terroristiske fundamentalister nu kaldte sig.

Minister Løkke er så lidt glad for dette ungdomsfoto med den heroiske frihedskæmper af samme navn, at han ved magtmisbrug har fået fjernet det fra et billedarkiv, hvor det var tilgængeligt.

For det er tankevækkende, at en dansk minister drog på mulæsel gennem Afghanistan for at aflevere en større sum penge til de afghanske 'frihedskæmpere', der bekæmpede den sovjetiske invasion. I dag rapporterer pressen jævnligt om danske soldaters massenedslagtinger af tidligere medkæmpere

under NATO-besættelsen af landet.

'Den såkaldte krig mod terror,' hedder bogen – og Karsten Mathiasens kommentar dækker en lang række aspekter ved terrorkrigen og den danske krigsdeltagelse. Samtidig giver den en spændende mosaik omkring hele den nye antikrigsbevægelse gennem bidrag fra en hel stribe antikrigsfolk og ved hjælp af et rigt billedmateriale.

Blandt tekstbidragene finder man bl.a. Thomas Koppels åbne brev til Danmark under karikaturkrisen, Annisette, Frank Grevil og Patrick MacManus. Det interaktive kommer også til udtryk ved, at bogen ikke er afsluttet. Den ligger på www.tilgivelse.dk, hvor den opsuppleres, og hvor der er en dialog med læsere og medaktivister.

Bogen er nyttig og fortjener at blive udbredt – og ikke bare blandt fredsfolket.

Karsten Mathiasen:

Den såkaldte krig mod terror.

Fredsførlaget, 198,- kr.

Kan købes i Oktobers bogbutikker

"Sange af Brecht," hed en plade, jeg lavede for mange år siden. Pladen er for længst udsolgt, men jeg og min pianist Søren Tuxen har holdt "gryden i kog" i alle årene og sunget sangene rundt omkring i land og rige.

I år 2007 har pladen 25 års jubilæum og i den anledning har pladeselskabet EMI genudsendt pladen som cd.

Men hvilken interesse kan en 25 år gammel plade have i dagens Danmark?

Teksterne er af Bertolt Brecht, og musikken er overvejende af Hanns Eisler og Kurt Weill.

Brecht var en af det 20. århundredes største forfattere, oven i købet med lidt dansk tilknytning, idet han i et par år før besættelsen boede i Svendborg.

Min idé dengang var at synge Brecht

Marianne Knorr er uddannet skuespiller på Statens Teaterskole (1974)

Skuespiller i Rimfaxe Teater (1974 – 1982)

Første lp "Valmuer og jernbeton" (1978)

Anden lp "Så længe fuglene flyver" (1980)

Tredje lp "Sange af Brecht" (1982)

Fjerde lp "Sommerregn" (1986)

Femte cd "Jeg gir dig min dag" (2000)

Har spillet på tv og radio og turneret med viser og Brecht både i ind- og udland.

Underviser i mundtlig kommunikation.

Læs mere på
www.marianneknorr.dk

Brecht op af badevandet

Af Marianne Knorr

på en anden måde, end man var vant til at høre. Hvorfor skulle det lyde som et østtysk ismejeri kl. 5 om morgenen?

Men man kunne ikke bare sådan komme anstigende og lave om på vedtagne regler for, hvordan man sang Brecht, og jeg lændede mig da også op af verdens største stak øretæver, da jeg alligevel gjorde det.

Vandene var naturligvis delte om mit anderledes forhold til Brecht, både i Berlin og her i Danmark.

Jeg mødte Brechts datter og svigersøn i Berlin for at præsentere nogle af sange og for at få deres accept til at arbejde videre. De blev interesseret i min anderledes fortolkning og begyndte at arbejde med og instruere nogle af sangene. Brechts datter kunne stadig lidt dansk fra sit ophold i Danmark før krigen, og hun spurgte til flere af oversættelserne. Jeg kom på en hård prøve med at argumentere for netop de oversættelser, jeg havde valgt, men jeg bestod. Brechts datter lod samme aften en flaske champagne servere til mig og min pianist i kantinen på teatret, og det betød, at jeg godt kunne fortsætte.

Jeg sang på Brechts eget teater *Berliner Ensemble* i Berlin før murens fald, og der var både for og imod min fortolkning. De syntes f.eks., at en af mine største ”forbrydelser” var, at jeg tillod mig at synges i nogle andre tonearter end de oprindelige – og sådan kunne jeg blive ved.

Jeg syntes nu, det meste var ligegyldigheder, for det, der interesserede mig

mest, var sangenes budskab. Hvad mente Brecht, og hvad mente jeg selv? Hvordan kunne jeg få noget af støvet blæst væk, og hvordan fik jeg det til at gå op i en højere enhed med musikken?

Jeg valgte sange efter, hvad jeg selv syntes var aktuelt i dagens Danmark. Sange om politik, sange om krig og uretfærdighed, sjove sange og sange om glæde og kærlighed, alt sammen mesterligt skrevet af Brecht.

Men det var ikke altid, de danske oversættelser passede til musikken. Så en stor del af mit arbejde handlede også om at få tekst og musik til at passe sammen. Et pillearbejde af de helt store, og heller ikke det var lige velanset. Men for mig var det vigtigt, at sangene kunne synges

Brecht og Hans Eisler

fra a til z, så jeg ikke var nødt til at halvføre drage nogle af teksterne, fordi tekst og musik ikke passede sammen.

Brecht havde selv mange teorier om, hvordan hans teaterstykker skulle spilles, og om, hvordan hans sange skulle synges. Det valgte jeg at se bort fra.

I 1949 grundlagde Bertolt Brecht og Helene Weigel Berliner Ensemble, som fra 1954 har haft eget teater ved Schiffbauerdamm. Her sang Marianne Knorr. Teatret eksisterer stadig.

Ikke fordi det ikke var vigtigt eller interessant.

Men jeg er praktiker (skuespiller), det er mig, der står med sangen, og mig, der skal få publikum til at føle og forstå budskabet.

Da muren faldt, var Brecht en overgang ved at ryge ud med badevandet, men kom nu ret hurtigt stærkt tilbage igen.

I dag er der ingen, der tænker på, hvad det var for et ”oprør”, jeg havde gang i i 1982, både over for det stivnakkede DDR, der sad på alle rettinger og bestemte, om jeg skulle have lov at lave plade eller ej, og den hjemlige andegård, hvor man enten var for meget eller for lidt rød.

Men sangene ramte og rammer stadigvæk et blødt punkt hos mange mennesker. De ældre kender godt Brecht og historien, de unge kender ofte ingen af delene.

Tiden er gået, musikken har udviklet sig, og i dag virker Eislers og Weills musik ikke længere mærkelig og uforståelig. For de unge er den lige til at gå til. Tiden er løbet fra den pop, hvor musikken spillede den store rolle og teksterne var ligegyldige. I dag er rappen kommet til, og her er det omvendt teksterne, som er i front.

Men Brecht, Eisler og Weil kan begge dele, og de unge er stærkt interesserede i at høre sangene og opleve musikken og teksterne som det, de er: smukke, meningsfulde og slagkraftige.

Jeg glæder mig til at komme rigtig meget ud at synges Brecht i fremtiden, både for mit gamle publikum og nu også for en ny generation.

'Sange af Brecht' på CD kan købes i Oktobers bogbutikker. Pris 100,- kr.

Støt Ungdomshuset!

Nyliberale magthavere tordner derudaf med ensretning, "normalisering" og rydning af alle alternativer til den kunstige MTV-plasticverden.

Hver eneste lille flig af Danmark, der nægter at underordne sig det bureaukratiske systems magtsyge, er en torn i øjet på de nyliberale politikere.

Alt, der kan få mennesker til selv at tænke, stille spørgsmålstegn og være kritiske, er en fjende.

Derfor lyver og manipulerer de, derfor kan man ikke forhandle med dem, derfor er det eneste reelle alternativ til at lade en kristen sekt smadre ens håb og drømme at kæmpe, til man vinder.

Ungdomshusets vilje til at kæmpe for det de elsker, er et lyspunkt i en for mørket tid. Det er en inspiration for alle, der vil en anden og bedre verden. Det handler om at stå fast og kæmpe for det, man har kært.

Politikerne vil aldrig forstå, at menneskeværd står over privat ejendomsret, de vil aldrig fatte, at penge bare er papir!

Løslad alle aktivister!

Ingen deporteringer!

Ungeren blir!

DKU

Danmarks Kommunistiske
Ungdomsforbund

17. december 2006

Lærlinge skal vel også have råd til en god jul

Under overskriften "Lærlinge skal vel også have råd til en god jul" sætter en gruppe unge elektrikere lidt ekstra pynt på julen. Samtidig ønsker de alle en hvid jul med masser af gaver og sender et ønske til arbejdsgiverne om, at de skal huske lærlingene ved de kommende overenskomstforhandlinger.

Under hovedparolen "Lærlinge skal vel også have råd til en god jul" findes der tre underparoler:

- Hvad er din fritid værd, Hans Skov?
- I snyder vel ikke lærlinge?
- Lærlinge bliver også gamle engang!

Dansk EI-Forbunds Ungdom siger ja tak til lidt forsinkede julegaver fra arbejdsgiverne, som med enkelte penestrøg kan gøre lærlingenes løn- og arbejdsvilkår værdige i fremtiden. Set i lyset af Dansk Industris direktør Hans Skov Christensens udtalelser om fleksibel arbejdstid vil julekampagnen minde direktøren om, at fritiden er meget værd for alle lønmodtagere. De unge elektrikere spørger Hans Skov Christen: "Hvad er din fritid værd, Hans Skov?"

Et andet fokus er på lærlingenes forhold i forhold til feriefriidage.

Det er klart, at lærlinge har ret til feriefriidage, men alt for mange lærlinge får ikke lov til at holde fri, og når der så skal afregnes, "glemmer" en lang

række virksomheder at udbetale penge, som lærlingene har ret til. Pengene bliver i virksomhedernes i forvejen bugnende pengekasser. Derfor er lærlingenes spørgsmål til DI: "I snyder da vel ikke lærlinge?"

Sidst, men ikke mindst, vil der være pyntet op til fremtiden, da lærlingene ved de kommende overenskomstforhandlinger gerne vil have del i pensionskagen.

Alt for mange lærlinge får ikke sparet op til pensionen, og det kommer til at ramme dem i fremtiden. Virksomhederne må være opmærksomme på lærlingenes behov for at begynde pensionsopsparingen tidligt i arbejdslivet. Lærlingene udtaler: "Lærlinge bliver jo også gamle engang!"

Set i lyset af Henning Dyremoses ekstremt overdrevne gyldne håndtryk, inden han starter ved Dansk Industri, må der være forståelse for, at også lærlinge har behov for at spare op til fremtiden.

Dansk EI-Forbunds Ungdom

DANMARKS KOMMUNISTISKE UNGDOMSFORBUND

**I 2007
vælder vi
Fogh!**

**Vi kæmper
for at sejre**

DKU
www.dku99.dk

Ungeren blir!

Politi

*Iført sorte hjelme, blå dragter, blå bukser, sorte støvler
- og altid villige til at trække stave og våben
mod befolkningen, fik de rige muligheder for at afløbe
deres aggressioner mod en demonstration
udgået fra Ungdomshuset,
hvorved brugerne af huset og andre forbigående
uforvarende blev gidsler i et af politiet planlagt
angreb, og efterfølgende
omdannedes Nørrebro til kampplads, hvorved
disse blåpudsede fjernstyrede instrumenter spillede
den melodi de er bedst til - Skræk-og-rædsel valsen.*

NB

Religiøs og politisk reaktion hånd i hånd

Først bød Faderhuset 2,2 mio. kr. for Ungdomshuset i 2000, og Københavns kommune sagde nej tak.

Men så bød advokaten Inger Stokvad Loft på huset "efter en pludselig indskydelse", og Københavns kommune sagde ja i november 2000, på trods af, at det selskab, advokaten repræsenterede, 'Human', ikke var stiftet endnu, og på trods af, at de efter sigende ikke kendte den nydeligt klædte dame fra Skodsborg Strandvej i Søllerød. Københavns kommunes økonomiudvalg indstillede på et lukket møde Inger S. Loft som den foretrukne køber. (Hun blev bl.a. rost i høje toner af den daværende overborgmester (S), Lars Engberg).

"Inger Loft er overbevist om, at Ungdomshuset befolkes af en flok ensomme provinsunge, som trænger til en kærlig hånd. Og har man overskud, skal man række en hånd ud til dem, der behøver den, er hendes filosofi, hvorpå hun på rekordtid mobiliserede 'gode erhvervsvenner' en garanti for købesummen på 2,6 mio. kr." (Berl. 3.12.00)

Efter købet bliver en helt tilfældig person tilbudt bestyrelsespost i det nystiftede selskab Human A/S og ser sig senere registreret som formand i selskabsregisteret. Der bliver ikke holdt nogen bestyrelsesmøder, og i september 2001 skiftes bestyrelsen og ejerskabet til Human A/S ud med Faderhuset.

Der er skrevet en del om Faderhuset og meget om deres nedbrydende metoder. Faderhuset er ikke bare en sekt, men også en forretning, som styres af Ruth Evensen og hendes familie. De var bl.a.

involveret i den fundamentalistiske Samuelsskole, der trods stærk støtte fra Søren Krarup fik frataget sine tilskud i juli 2006. Siden slutningen af august i år har Faderhuset så stiftet tre nye selskaber: Cyrus Development ApS, Oktober Gruppen Holding ApS og Bandholm Hotel ApS.

Faderhuset har forbindelser til flere forskellige højreekstremistiske religiøse strømninger, herunder den såkaldte Trosbevægelse (Word of Faith) med Kenneth E. Hagin som faderfigur, Rhema Bible Training Center, en internationalt forgrenet organisation med sæde i USA's bibelbælte (på en af deres sider findes således præsident Bushs tale til National Prayer Day, 4. maj 2006), og den internationale organisation "Ellelministries", med udspring i Nordvestengland og forbundet med prædikanten Horrobin.

Umiddelbart kendetegnes disse strømninger af ekstase, 'åndeuddrivelser' og ubetinget loyalitet til lederne, herunder økonomiske, familiære, seksuelle og arbejdsmæssige fællesskaber.

Hvordan disse er forbundet med højreekstremistiske politiske strømninger, fremgår f.eks. af, at det i 2001 siges om Ruth Evensen, at hun "fokuserer sin energi på at få et internationalt arbejde

op at stå i Israel. Som mange kristne af den amerikanske, 'evangelikale' type er hun stærkt pro-israelsk og ser genoprettelsen af staten Israel som et svar på Bibelens profetier og et tegn på, at verdens undergang og Jesu genkomst er nært forestående. Faderhuset har lejet et hus dernede, hvori en stor del af menigheden har boet i perioder, og hvor de bl.a. laver fjernsynsprogrammer." (www.langkjer.dk/sekterdk.pdf)

Det er således kun en flig af de kræfter, der er på spil, der afdækkes i pressen. Jeg håber, at dette kan give anledning til, at flere sammenhænge afdækkes. Hvilken forbindelse er der f.eks. fra Inger S. Loft til Faderkirken? Hvilke økonomiske forbindelser er der fra Faderkirken til internationale projekter? Hvad er forbindelsen mellem Dansk Folkeparti, Krarup og Faderkirken?

GBe

OKTOBER BOGBUTIK
København
Egilsgade 24, Kld.
2300 København S
35 43 49 50

Mandag-fredag 14-17.30

Oktober Bogbutik Fyn
Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83

Åbningstid:
Hverdage 12-17.30

Oktober - Århus
Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C
Åbningstid:
fre 14-17.00

**Gør 2007 til
et godt nyt år!**

**Stop krigene!
Stop nyliberalisterne!
Fyr Fogh!**

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

**Godt rødt nytår til
Kommunistisk Politiks
læsere**

Næste nummer af *Kommunistisk Politik* udkommer
mandag den 8. januar.
Derefter i de ulige uger.

Redaktionen

Velfærd til alle

”Overskuddet i de 500 største danske virksomheder er tredoblet til 114 milliarder kroner de seneste ti år. Samtidig er direktørernes lønninger 16 procent alene i løbet af 2005. Det betyder, at deres lønseddel er vokset til 3,7 millioner kroner om året plus optioner og honorarer.”

Ordene er Mattias Tesfaye’s, murer- vend og nyvalgt formand for 3F Ungdom, og står at læse i det sidste nummer af 3F’s medlemsblad *Fagbladet*. Mattias’ budskab er, at den kommende overenskomstforhandling skal sikre mindst 120 kroner i timen til enhver 3F’er.

Det er et absolut rimeligt mindstelønskrav at rejse fra 3F’s Ungdoms side. Mattias Tesfaye forsøger på en pæn måde samtidig at forklare forbundstoppen, at det er nødvendigt, at ungdommen ruster sig til overenskomstkamp; - selvom det helst vil undgå den. Ja, man skal gå på listefødder, hvis ikke man skal træde fagbosserne på deres ligtorne.

Tiden er i øvrigt – på mange måder – inde til at rejse offensive krav til overenskomsternes fornyelse. 8-900.000 er stadig udstødt fra arbejdsmarkedet. Stress er efterhånden ved at blive den mest udbredte sygdom; så kravet om en 30 timers arbejdsuge fordelt med 6 timer på de fem hverdage burde stå helt centralt. Det er ikke kun på lønnen – og for den sags skyld dagpengene og kontanthjælpen – at vi har et voldsomt efterslæb. Det er så sandelig også på arbejdstiden, hvor vi – på trods af den sjette ferieuges gennemførelse – arbejder mere og længere end nogensinde tidligere!

Der er andre gode grunde til at rejse disse krav netop nu.

Ifølge en undersøgelse foretaget af *Analyse Danmark* for LO’s Nyhedsmagasinet *Ugebrevet A4* for 14 dage siden, så prioriterer danskerne sundhed, offentlig service, social tryghed og velfærd højere, end man har gjort i flere

Man kommer ikke uden om, at arbejderne og de udstødte fører en stadig mere trængt tilværelse, økonomisk som tidsmæssigt

Faglig kommentar

årtier. Spørgsmålene om indvandrer og flygtninge er trængt i baggrunden.

Årsagen kan man filosofere længe over, men man kommer ikke uden om, at arbejderne og de udstødte fører en stadig mere trængt tilværelse, økonomisk som tidsmæssigt. Det er ligeså sikkert, at de to store markeringer i henholdsvis forår og efterår virkelig har sat fokus på ”Velfærd til alle” som et overordnet krav.

Det er i hvert fald en kendsgerning – ifølge undersøgelsen, at 46 pct. peger på ovennævnte spørgsmål som de vigtigste.

Det er ligeså sikkert, at interessen for disse spørgsmål er en appelsin i Socialdemokraternes turban, mens Anders Fogh står rigtig dårligt stille med den dagsorden:

- For regeringen har det her været et skraldespandsår. Det er ikke nogen tvivl om, at Anders Fogh Rasmussen vil forsøge at få flyttet dagsordenen op på den lange bane igen i 2007. Der er for lang tid til næste valg og alt for mange dårlige sager. Vælgerne skal se noget fremdrift, siger ekspert i politisk kommunikation, Rasmus Jønsson. Det er svært at se, hvor Fogh skulle hente den mirakelkur fra. Det bliver i hvert fald ikke hans Irak-krig, der også er en pind til hans politiske ligkiste.

Regeringen eller Anders Fogh, Socialdemokraterne eller Helle Thorning-Schmidt, Dansk Industri eller fagbos-

serne i CO-Industri har heller ikke tænkt sig at imødekomme Mattias’ ønsker eller krav om en mindsteløn på 120 kr. i timen.

Der bliver fra alle sider henstillet til afdæmpede krav – af hensyn til beskæftigelsen. LO lægger ikke skjul på deres holdning:

- Vi har jo haft en bragende højkonjunktur de seneste år, og her har lønmodtagerne vist sig særdeles ansvarlige. Vi har oplevet lave lønstigningstakter, og det er jo fornuftigt, for det er vigtigst for fagbevægelsen at medlemmerne er i beskæftigelse, samt at de har langvarige indkomster og ikke kortvarig beskæftigelse, siger Tine Auervig-Huggenberger, næstformand i LO.

Derfor er der brug for skarp lud. Vi står ikke bare overfor en modpart i form af arbejdsgivere. Fagtoppen repræsenterer ikke vores interesser – ikke bare det; men de vil også modarbejde, undergrave, forråde og sabotere kravene og den nødvendige bevægelse bag dem.

Det er set alt for tit.

Mattias Tesfaye forsøger på den pæneste måde at snige kampens vej ind ad bagdøren:

- Vi kan godt lide vores arbejde og ønsker ikke, at forhandlingerne ender i en storstrejke. Men vi begynder alligevel at forberede andre unge 3F’ere på, hvad et forhandlingsforløb kan ende med. Det betyder for eksempel, at vi vil oplyse andre unge om at håndtere skru-ebrækkere og holde en strejke effektiv. Vi ønsker at give vores forhandlere de bedste kort på hånden, når de skal møde cheferne ved det store runde bord. Og mon ikke modparten bliver lidt mere medgørlig, hvis vi unge allerede er ved at rulle fanen ud?

Det er lettere at balancere på en knivsæg, end det er at være en ærlig, kampvillig formand for 3F Ungdom, der hverken kan eller må genere forbundstoppen. FJ